

OMNIBVS PRINCIPIBVS
TOTIQUE TERRARVM ORBI,
ET ATTEAION:

Seu

ARIAE MONTANI,

De imminente Jesuitarum ruina
Vaticinium.

Omnia haec in
ibusa. Edit.
a litura dele-
sunt, ut an-
tauit Clariss.
Iamesius
quem pul-
er Apollo
ones per mon-
atque antra
omnia duxit.

IN Praefatione Biblijs Interlinearibus praefixa ha-
bentur haec verba contra eos * qui soli sapere so-
li bene viuere Iesumque propius insequi sibi
videantur, atque id palam professi jaectitent.
Atque hi (*inquit*) quod neminem qui alijs
benè audiat, palam improbare audent, aliorum quos ad eam
rem occultè inducere possunt ingenijs & nominibus abu-
tuntur. Horum autem nos nec artes fallunt, nec gregem pro-
dere aut cognomen indicare iuvat: vtuntur quidem illi mag-
no & inaccessiblei ad suas agendas res mysterio, sed quòd fa-
cilè ijs qui simpliciùs apertiùsque agere volunt, pelluceat:
quodq; non post multos annos tandem aperiendum est vir-
tute illius qui illuminabit abscondita cordis & occulta tene-
brarum; tunc laus erit unicuique secundum opera sua.

Anno ultima Dei patientiae.

1613.

OMNIBVS PRINCIPIBVS
TOTIQUE TERRARVM ORBI,
ET ATTEAION:

Seu

ARIAE MONTANI,

De imminente Jesuitarum ruina
Vaticinium.

Omnia haec in
ibusa. Edit.
a litura dele-
sunt, ut an-
tauit Clariss.
Iamesius
quem pul-
er Apollo
ones per mon-
atque antra
omnia duxit.

IN Praefatione Biblijs Interlinearibus praefixa ha-
bentur haec verba contra eos * qui soli sapere so-
li bene viuere Iesumque propius insequi sibi
videantur, atque id palam professi jaectitent.
Atque hi (inquit) quod neminem qui alijs
benè audiat, palam improbare audent, aliorum quos ad eam
rem occultè inducere possunt ingenijs & nominibus abu-
tuntur. Horum autem nos nec artes fallunt, nec gregem pro-
dere aut cognomen indicare iuvat: vtuntur quidem illi mag-
no & inaccessibili ad suas agendas res mysterio, sed quòd fa-
cilè ijs qui simpliciùs apertiùsque agere volunt, pelluceat:
quodq; non post multos annos tandem aperiendum est vir-
tute illius qui illuminabit abscondita cordis & occulta tene-
brarum; tunc laus erit vnicuique secundum opera sua.

Anno vltima Dei patientiae.

1613.

IVSTA FVNEBRIA
PTOLEMÆI
OXONIENSIS THO-
MÆ BODLEII EQVITIS
AVRATI CELEBRATA
in Academiâ Oxoniensi
Mensis Martij 29.

1613.

OXONIÆ,

Excudebat Josephus Barnesius, & Londini vāne-
unt apud Johannem Barnesium propè aque-
ductum Holborniensem, 1613.

IVSTA EVNERIA

P.T.O.L.E.M.A.I

OXONIENSIS FHO-

ME ROXNIENSIS

A.A.A.T.O.B.R.A.T.A

in Academia Ottoniana

OTONIANA

Exemplar Johannis Bartsch & W. Barthelme
aus dem Johannis Bartsch'schen
Büchlein Heft Nr. 10.

Patre bono bonus est qui nascitur: optimus hic est
Qui patre BODLEIO nascitur, ergo Liber.

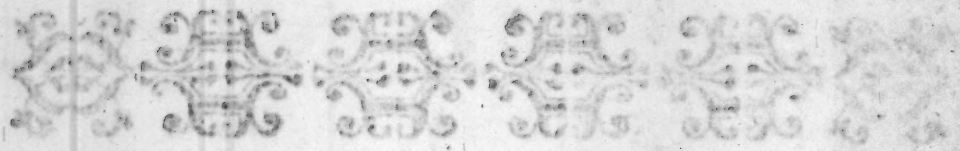
Scripsimus indocti, doctiq;, vt amavimus, omnes:

Omnia nam punxit passio corda potens.

Sed Liber immunis Vitio est. Nam carmina vtrisque;

Arte suâ in tuto stant bona, amore mala.

Ante hoc bono bonus est qui nascitur opibus hic est
Quod bono bono est qui nascitur, ergo labor
Scripsimus in hoc libro, ut sciamus omnes
Quod bono bono est qui nascitur, ergo labor
Sed et in hoc libro, ut sciamus omnes
Ante hoc bono bonus est qui nascitur opibus hic est

EN sacri Vates, en docti Heliconis Alumni,
 En Musis campum carminibusq; novum;
 BODLEII in causa cuivis licet esse diserto,
 Illius ad laudes area lata patet.
 Antè meo tantus fugiat quàm pectore candor,
 Oblitus dextræ sim precor ipse meæ.

THO. SINGLETON *Vicecan. Oxon.*
 & *Principalis Coll. Anei-Nasi.*

שִׁיר מִרְנָבֶע וְאַבֵּל
 סִמְרוּ כָל בְּחֵי מִרְרָשִׁים
 אֲבָר חֲמִידָה הָדָר אִישִׁים
 לָבוֹ אוֹצֵר לְמַד לָנוּ
 יָדָה פֶּעַל חֲפָאֲרָתָנוּ
 עִם מֵאֲרֵץ אֵל שִׁמְיִם
 אֲשֶׁרִיו חֲמִידָה עִם מְלָאכִים

RICH. KILBIE *Coll. Lincoln. Rector,*
 & *Hebraicarum literarum Prof. Reginus.*

A

Invi-

INvida mors, nunquámne tibi satiata cruoris
 Ista sitis? nunquam ut parcere Parca sciat?
 Nilne tibi virtus? nullo ut discrimine dentur
 Funera sæpe mali, funera sæpe boni?
BODLEIVM ut rapias & per te lumina nunquam
 Digna pati tenebras nocte sepulta cubent?
 Invida quid naçta hinc? nam certè præda fefellit
 Te tua, nec jacet in pulvere tanta fides.
 Non moreris **B**ODLEIE, licèt condare sepulchro
 Et capiat cineres urnula parva tuos.
 Eminent in cœlum pietas, sublimia prostant
 Culmina virtutis pignora sacra tuæ.
 Quid Papista crepas monumenta & nomina vestra,
 Et solos numeras ad benefacta tuos?
 Desine, namq; gradu non hîc contenditur equo.
 Multò plura tibi nomina nostra damus
 Quorum sola fides meritis est æmula vestris
 Et solo Christi sanguine parta salus.
 Non est sola fides quæ Christum sola capeffens.
 Mox opulenta bonis fit tibi Christe tuis.
BODLEIO ista fides inter mortalia nomen
 Immortale dedit, pòst super astra tulit.

ROB. ABBOTT *Sacra Theol. Profess. Regius
 Magist. Coll. Baliolens.*

CLARISSIMI THOMÆ BODLEII EQVITIS
Aurati Clarissima Pietas.

ILla ferax operum Pietas per secula cuncta
 In summo pretio quæ fuit, est & erit;

Cujus et in multis vix ullam cernimus umbram,
Verè in BODLEIO *οὐρανίου* q; fuit.

Oxonienſis eras animoq; & corpore totus,
Totus eras noſter, numquid adhuc ſuperes?

Vir verè divinus eras, BODLEI; quid ultra
Enarra re poteſt mens mea vel calamus?

O Deus æterne, in ſanctis mirabilis eſto,
Corda q; da nobis quæ bene te recolant.

*Sic concepit RODOLPH. KETTEL S. Theol.
Doct. & Coll. S. Trinit. Præſidens.*

*Academiæ Oxoniensis lachrymæ,
ſive ΠΕΡΙΝ*

Nunc mea muſa tuos exalta carmine Planctus,
Erumpe in lachrymas, languida facta, novas:
Nam cecidit noſtro ſidus quod fulſit in orbe,
Vivificans radijs viſcera noſtra ſuis;

Nunc latet in tenebris Academica lampas opacis,
Muſarum lumen, gloria, vita latet:

Virtutis cecidit miles, Pietatis & heros,
Et patriæ cecidit ſtella coruſca ſuæ:

BODLÆVS cecidit *Ptolomæus* Academicus alter,
Vix habuit ſtellam ſphæra Britanna parem.

Lilius, Hollandus, Rainoldus, mortis in umbrâ
Fulgentes, radios depoſuere ſuos:

Hos ſequitur Phœbus muſarû, funere mœſto,
Noſtraq; vivificum perdidit ora jubar;

Conſecravit opus muſis illuſtre, quod orbis
Mirari totus, præ pietate, poteſt.

Hoc *Italus, Venetus, Romanus, Græcia, Turca,*
 Admiretur opus, non superabit opus:
 Præ lachrymis fileo, non mens, non lingua valebit
 Testari vitæ, בַּעֲתָהּ, בְּתָהּ, meæ.

Damna futura.

IOH. WILLIAMS *S. Theol. Doct. & Professor*
Publicus & Decanus Ecclesiæ Cathedralis
Bangor.

IN OBITVM CLARISSIMI VIRI D.
 THOMÆ BODLEII Equitis aurati optimè
 de *Academia Oxoniensi* meriti.

Defleo defunctum quem vivum semper amavi:
 Defleo, nec Iusti causa doloris abest.
 Quemnam etenim dicam nos amisisse? parentem?
 Certè: & si quid sit dulce parente magis.
 Quod *Phæbus Musis*, quod solis nobile sidus
 Mundo; corporibus vita quod esse solet:
 Hoc nobis verè fuerat BODLEIVS heros,
 Heros *Bosphoria* vita decusq; *Schole*.
 Hinc mihi difficiles veniunt ad carmina *Musa*,
 Claudicat inq; vno nostra *Thalia* pede.
 Hinc mihi prorumpunt lachrymarum flumina, quodq;
 Nunc superest vitæ non superesse velim.
 Et nisi turbatis Equitum Par Nobile rebus
 (Solamen tanti subsidiumq; mali)
 Spem nobis facerent & desperare vetarent,
 Omnia cum hoc nostro corrutitura putem.
 Maacte igitur virtute tuâ BODLEIE, maacti
 Vos pariter factis & pietate pares.

H. SAVILLVS
 L. BENETTVS.

Vivite felices ambo, nam vivit & ille;
Non etenim qui sic mortuus est, moritur.

GEORG. RYVIVS *Coll. Beata Maria*
Winton. in Oxon. Custos.

Ergo duos vno Soles deflebimus anno
Occiduos? binos, cæcâ caligine merfos?

Sol prior occubuit mundi: lux altera cœli
Extincta est nostri: Tenebras miscere tenebris,
Et lachrymas lachrymis sic sic cumulare juvabit?

HENRICVM, qua stella micat, qua fidera fulgent,
Quâ *Phæbus* radios emittit, lugeat orbis,

BODLEIVM quacunq; libri volvuntur, & artes,
Quâ musæ regnant, & *Pallas* lugeat orba,
Lugeat *Atlantem* studijs perijsse sacratis.

Ast age, quam mirum est? nos fulcit mortuus *Atlas*,
Et quem vita fugit, vitâ donavit & ævo

Æterno studia, & musas, & *Apollinis* artes,
Et Monumenta Patrum, summîq; oracula veri,
Et quicquid studijs potuit prodesse sacratis.

Ergo BODLEIVM lapides & ligna loquentur
Et libri & Mv s æ, nec sæva abolere vetustas
Æternum nomen poterit: BODLEIE supremi
Incola jam cœli, doctis celebrabere linguis:
Et prius in cineres ACADEMIA versa jacebit:
Quâm famam, laudesq;, tua & benefacta silebit.

GVIL. GOODWIN *Ædis*
Christi Decanus.

QUæ, BODLEIE, damus nostri pia signa doloris,
 Ecce, ea (si fas est) parvula charta notat.
 Sed quid conquerimur? Sedes super astra beatas
 Incolis æternùm: non libet ergo queri.
 Liquisti *terram*, sed non te *terra* reliquit;
 Usq; colet famam *terra Britanna* tuam.
Pyramidum, quas MAMPHIS habet, cur mentio facta est?
 Cur *Mausoleum* CARIA jactat opus?
 Moenia spectantur nobis BODLEIA; moles
 Mira: bees sortem clara CALENA tuam.
 Linqunt dulcisonæ jam nunc *Helicon* sorores,
 Et loca, quæ cultu condecorare suo.
 Hic habitent; *illis* haud est locus aptior ullus:
 Tanta hic *Librorum* est, tam bene densa, cohors.

SEBASTIAN. BENEFIELD *Sacra Theol. Doct.*
Collegij Corporis Christ. Socius.

SI sint vivaces hominum monumenta libelli,
 Nomine si dignos Musa perire vetet:
 Quàm famæ (BODLEIE) tuæ monumenta super sunt
 Plurima? quàmq; tibi est debita longa dies!
 Nec justum reor, ut Mors, quæ tamen omnibus vna
 Dicitur, æquali sit tibi lege data.
 Ergo Mortalis quod vitæ Fata negârunt,
 Concedet seræ Posteritatis Amor.
 Et nova confurgens olim testabitur ætas,
 Quàm dignus fueris non potuisse mori.

GVIL. LAUD *Sac. Theol. Doct. & Coll. Iohan. Præses.*
 Pri-

PRivata non sunt, publica sed mala,
Quæ jam querelas & lachrymas vocant.

Proh fata! **BODLEIVM** abstulerunt

Difficiles nimis heu sorores!

Cui quanta virtus, & pietas fuit

Morumq; candor, religio, dein

Musarum amans & pronus Artes

Ingenuas animus juvare?

Cui vel labori, sumptibus aut quibus

Vnquam pepercit? Munificæ manus,

Mens liberalis, verus, vnus

Hic, *Ptolemaus* erat secundus.

Certè Patronus, quos **ACADEMIA**

Jam mœsta novit, maximus. & parem

Non posse certum est invenire.

Difficiles nimis heu Sorores!

BODLEIVS at non mortuus integer

Est totus. En sit nunc caro putrida

Quod carne natum est, corpus ejus

Solvitur in cinerem & putrescit:

Sed nata pars quæ est altera Spiritu,

Hæc purior pars, corporis evolat

Soluta vinclis. Non nocent huic

Difficiles nimis heu sorores.

BODLEIVS ergo parte vel optimâ

Vivus triumphat, sedibus in novis.

Terrena prorsus cum reliquit,

Protinùs ad Superos recessit.

Ad quam Deorum mors aditus fuit

Fœlicitatem. Sunt faciles tibi

Vir singularis, suntq; nobis
Difficiles nimis heu Sorores.

Tota tuis foelix facta est Academia donis
(BODLEI) innumeris, innumerisq; Libris.
Ergò libris æquum est tua dona notentur. In vno
Vives inscriptus: Corde animoq; meo.

G. LANGTON *Sac. Theol. Doct. Coll.
Magd. Præses.*

MEntio BODLEI satis est. sunt cætera nota:
Mores, ingenium, BIBLIOTHECA, libri.
Oxonium quisquis nôrit, non carmina quæret:
Carmina nam tanto quæ satis apta viro?
Parce tamen justis lachrymis (VIR carmine maior):
Pectora quæ possunt grata referre, damus.
Tu nunquam prolem genuisti, at prole superbis:
Te pietas matri fecerit esse patrem.
Discite nummati quid sit bene parta locare;
Omnia qui fudit, sic quia fudit, habet.

IO. PRIDEAUX *Sacra Theol. Doct. Coll.
Exon. Rector.*

Quæstio. *Bibliothecam si quis legaverit, an libros
quoq; legasse censebitur?*

*L. librorum F.
delegatis 3º*

Ad Bartolum.

MOrtem obituro mihi legabas Bibliothecam
Titi, sed libros an dederas dubium est.

Rur-

Rursus habes pretio quaesita volumina multo

Dasq; sed & dubium, an Bibliotheca data est.

Grande quidem munus, magnumq; in munere nomen,

Sive libros spectes, deniq; , sive locum.

Sed tamen & quæram & Consulum in vota laceffam,

Dic age quid juris Bartole in hac specie.

Ille diu incertus, per mille volumina raptus,

Contulit in versus sic sua verba duos.

Bibliotheca tua est, non libri. Bibliotheca

Non tua, sed libri: sic placet arbitrium.

Fabula mutata est & jus, nam Titius iste est

BODILEIVS qui dat, quæ capit OXONIUM.

Ille quidem ædificat nostros armarium in vltus,

Et mox innumero codice replet opus,

Legatumq; capis (mea Mater) vtrinq; benignum,

Cumq; libris tota est Bibliotheca tua.

O quo te memorem elogio BODILEIV, Parentis

Non eris? & gnatæ non erit illa loco?

Donec erunt phylaræ, graphiisq; animata papyrus,

Donec erit tenuis charrula, cum tiliâ;

Donec erit codex, membranaq; , pagina, apexq; ;

Et qui cuncta legant, donec erunt homines:

Non morieris, & hæc si cuncta intermoriantur,

Te fato immunem Bibliotheca dabit.

Qui te cumq; tenet, sublimior angulus axis,

Sancta anima, inq; dies sanctior inq; dies,

Quæ te spirantem coluit, quæ luget ademptum

(Nempe patrocinio facta beata tuo)

Ex quô diam animam ingratas efflâris in auras,

Præ mœrore animam conficit Ipsa suam.

I. BVDDEN I.C. Prof. Reg. Aula Novi Hosp. Praefectus.

B

Vox

VOx turruris gementis in nostris Scholis
Audita quid vult? morte sublatus ferâ
BODLEIVS optimus patronus literis.

Apostrophe ad mortem.

Invisa Musis Gratijsq; sæva mors,
In quem vibrareſ rela non quifquam fuit,
Nî literarum tolleres hinc vnicum
Patronum, amicum qui domos Musis dedit
Quæ nomen immortale poſſent reddere?
Æternitati cujus inviens malè
Cum nomen æternum futurum cerneret,
In quod puſſ' læ nil queant vires tuæ;
Corpus videns telis tuis obnoxium,
In hoc ſuperbè ſæviens ad te rapis.
Sed quid lucrata? pulverem & cineres habes,
BODLEIVS in cœlo eſt beatus cum Deo,
Et nomen in terris reliquit ſplendidum,
In ore Muſarum vigenſ in ſecula
Quod non tacebunt poſteriorum poſteri.

BARTH. WARNER *in Med. Doct.*

CRudeles Paræ, curſus quæ cauſa citati
Sit, cujus grefſus non revocare licet?
Quid, nulli ceſſare licet, proferre diemve
Præſcriptum: cunctos ſed capit urna ſilens?
Æquâ lege premis claros Proſerpina & imos?
BODLEIANA nihil te Monumenta movent?
Nil virtus ejus terras celebrata per omnes?
Nil lacrymis noſtrûm, nil moveare prece?

Sed.

Q Valis in ore lepos viguit, BODLEYVS ad auras
 Dum steterit nostras robora quantas
 Pulchra sed ora silent nunc, o quinc clausa latebris
 Nunc macie sordet, oburabitq; rubor.
 Quid loquitur? nihil est, loquitur bene Bibliotheca,
 Quam surdos, mutos quam docuisse liquet.
 Confluit huc divina cohors, Hic cone relicto;
 Huc properant Musæ Pieridumq; decus.

IOH. SEDLEY, Baronetti fil. nat. max.

Rev. Dr. Bae. & Coll. Magd.

O Xoniæ Schola BODLEYO quam filia matri
 Charior, amisso solve suprema Patri.
 Cetera, quæ meruit, solvendi nulla facultas:
 Quod potes, amissi nomen, & ossa colas.
 Nec pigeat scissa moerentem vadere palla;
 Nec pigeat turpes fletibus esse genas.
 Dulce per Elysium Divini Principis umbra
 Huic rear ante alios, itq; reditq; comes.
 Solus nam potuit benefacta anteire verusta:
 Nec voluit secli vivere more bonus.
 Ergo vbi Pyramidum ductarū ad sidera moles
 Corruet, & ferrum saxaq; tempus edet:
 Non tamen his meritis quæ suū nomen ab ævo
 Excidet: æternus tempore crescet honor.

ROB. BYRHILLVS olim

C.C.C. Soc.

B.

Ad

Ad Academiam.

HAud opus illius, titulis ornare sepulchrum,
 Quem celebrat, vivus quod benè fecit, opus.
 Pyramidumq; sicut sibi qui monumenta superbo
 Alta magis struxit, quis ruitura struet?
 Præscius ipse, puto, dedit hæc, ne tu pia **MATER**
 Cedas in tumulum facta dolore lapis.

I. HOOKER C.C.C.

BONAEIVS ille dudum
 Librisq; Literisq;
 Virisq; Literatis,
 Musisq; moenibusq;
 Pater, Patronus, Auctor;
 Ereptus, ecce coeli
 Novus sit inquilinus,
 Moerore nos & vna
 Luctuq; funeravit.

At quandiu vigeant

Musæ, cuiq; ducti

Altè sub astra muri,

Libriq; Litteræq;

Viriq; Litterati;

BONAEIVS non jacebis

Ignobilis favilla,

In gloriûve pulvis.

Spectabere & legere,

Nec nomen vlla divû

Obliterabit ætas.

Ex.

Sed calcanda semel via lethi est. I pede fausto,

Quò BODLEI vocat te tua viva fides.

In terra fueras Miles, regnabis Olympo.

In terra est corpus. Mens super astra volat.

Quæ virtus regum dederat te nobilem in aula,

Hæc virtus regente dedit æde Dei.

IOH. ABBOT in *S. Theol. Incept.*
& *Coll. Baliol. Soc.*

Reverendo viro LAURENTIO BODLEIO

Sacra Theologia Doctori.

EX quo Laurenti, Frater tibi vilus uterq;

Thomas, & Milo, plus minus annus abit.

Nunc aliò flectendum iter est, si visere mens sit,

Mutârunt sedes, degit uterq; polo.

Nec penitus terris cesserunt; Pignora liquit

Corporis ille sui, Pectoris ille sui.

Corporis ut nequeas, si pignora talia linquas

Pectoris, haud penitus Tu moriêre quoq;.

IOH. WILKINSON in *S. Theol. Bac.*

REgis læta aula est, & terra Britannia triumphat,

Et nunc Echo, Hymen ô Hymenæe, canit.

Ast induta sedet pullata Academia veste,

Ob nati mortem mortua pene sui.

Ex oculis lachrymas, geminus ex pectore fundens;

Hæc quoq; cum lachrymis juncta querela fuit:

O, mea lux quondam, nunc, ah nunc, lumine cassa est;

Et mea cum nato gloria rota cadit.

Dum vixit, nostro dedebant secula seculo
 Præterita; huic similem non habuere virum.
 Occidit ille pius BODLEY, nomine cuius,
 Non tantum factis, sæpe superba fui.
 Quod vitam dederat doctrinæ; mune e fati,
 Mors fungens, vitæ stamina falce secat:
 Hinc lachrymæ, hinc genitus, doctrinam à morte rede-
 Ast ejus vitæ hæc addere iota nequit.

Epitaphium.

Quæris viator cuius est iste tumulus:
 Si doctus; vnusquisq; monstrabit liber,
 Qui jam patronum mortuum luget humum.
 Si indoctus; ipsa (si roges) ædificia
 Superba monstrabunt satis BODLEY.
 In hoc jacere reliquias rogo.
 Si facta quæras: fecit hic tanta, optima
 Quæ nemo solus cuncta possit scribere,
 Nec legere quisquam, si legat semper, valet.

RICHARDVS SPENCER, Baronis
 filius, A.B. & C.C.C.

P Rincipis exequias, & chari funera patris
 Cùm fleui, num quæ causa doloris adhuc?
 Invida fata! cape has lachrymas (clarissime BODLEY),
 Quas finit immodicus jam superesse dolor.

HEN. PORTMAN Baronettus,
 è Coll. Mag.

Qua-

Exonia peperit, abstulit Londonia,
Oxonia sepelit, luget hunc Britannia.

LAVR. HUMFREDVS S. Theol.

Bac. è Col. Magd.

O Quàm fuisti multiplex nobis liber,
Venerande BODLEIE, dulce Musarum decus!
Divinæ, & alti Numinis, potentia;
Qui sis creatus, cum nihil fueras, Homo.
Eximij Amoris, atq; munificentia
In literas, qui tot dedisti tùm libros,
Tum dona, quæis majora non nòrunt Scholæ:
Pietatis; ut quo sanctior nemo fuit,
Nec justior, recti nec observantior:
Mortalitatis; quippe qui, pius licet,
Musisq; vel præsens deus, moreris tamen.
Legisse ælectavimus pòl cetera:
Didicisse fatum hoc, sorte, nollemus, tuâ.
Etiā lituras hasce si lacrymæ meæ
Delere possent, rursus in vivis fores.
Quid? rursus? absit: læta conditio tua est,
Pietatis amplam jamq; mercedem capis:
Mortalis, immortalis: & fragilis modò,
Æternus: in celsissimis ovans agis.

H. PERIER Sac. Theol. Bac.

è Coll. Magd.

Mag.

Magdalena ad BODLEIV M.

Merſa gravi luſtu ſi tota Academia, noſtras
Credibile eſt lacrymis poſſe carere genas?
Vbera præbebam Tibi, præſtantiffime BODLEI,
Et fueras quondam pars gregis vna mei.
Exuere & nequeam charæ cum viſcera Matris,
Quî reprimam luſtus Te moriente meos?

T. O. S. Theol. Bac. è Coll. Magd.

Avlæ decus, ſuaviſſimus flos Principum,
Columna patriæ, Corona militum;
Vigor juventæ, Gaudium omnium ordinum,
Dolore, nuper occidens, nos obruit.
Virtutis exemplar, Lycei gloria,
Parens, Alumnus optimus Scholæ optimæ,
Eques, Togatus, Vir, Senator aureus,
Coruſcus alter ferrei ſæcli Vnio,
Fidele cœtus literati vinculum, &
Equeſtris ordinis, dolores nuperos,
Dum morte ſolvitur, Scholæ redintegrat.
Tu literis vitam tulifti mortuis
BODLEIE: vivæ Tene mortuum ferent?
En efferunt; & optimus Vir optimo
It Principi Legatus; ambo mortui:
Ambo repoſti ſunt: humus nec condidit
Vel Hunc, vel Illum: condit aſt hanc poſteris
Suis rogatis, Hic, ſuis; Ille, aulicis.
Cui mors acerba, cui ſepulchra triſtia?
Condita, ſæcli, terra, bino gaudio,

Ama-

Amara nuper, incipit dulcescere;
 Et inter hosce, mortuos repullulat,
 Enecta virtus, spiritu, quo vivimus
 Superstites, profana turba; pessima.
 Anno BODLEIVS, Princeps, Hollandus in vno
 Tres pereunt, parient vix tria secla pares.

Cum lætos thalamos, male, carmina manca, decerent;
 Quo mutiles carmen, nescio, jure meum.
 Nunc jussus lacera, nunc carmina scinde rogatus,
 Et mea BODLEII funere musa cadat.

T. I. S. T. B. C. C. C.

QVod Ptolemæus eras inærens Academia mater,
 Et referunt fratres quod Philadelphus eras:
 Sed BODLEII, tamen Ptolemæus sic Philadelphus
 Haud potes esse, deest quippe corona tibi:
 Non ita, nam trinas clipeo gestasse coronas
 Diceris, hoc titulo, Quarta Perennis erit:
 Gratia quam divina tuos miserata labores
 Contulit in coelis, en pietatis honos!
 Interea miseri, tanto quibus esse Patrono
 Contigit orbatis) heu dolor atq; decus!
 Te Mæcenates super omnes laude feremus
 (Publica privatis quod meliora bonis)
 Dum BODLEIANÆ vestigia Bibliothecæ,
 Littera dum fuerit, dum liber vllus erit,

IOH. GLANVILL S. Theol. Bac.
 & Coll. Baliol.

Tot meritis **BODLEIA** pijs tua vita refulget,
 Tam tua mors rursus sancta dolenda venit,
 Vt laudes summas muto hæc extorqueat ore,
 Vt lachrymas siccis exprimat ista genis.
 Sic tu lætitiæ, sic Tu mihi causa doloris:
 Sed dolor hic minor est, Mors quia læta tibi.

De Bibliotheca publica instauratione.

Munificos inter Tu felicissimus, omnes
 Qui doctos vno in munere, docte, foves.

Immensa immensam pietatem fama sequetur:
 Scriptaq; cum Reges non nisi rara canant;
 Tot, **BODLEIA**, tuas repetent per secula laudes,
 Quot tua plena capit Bibliotheca, Libri.

IOH. ESTMOND *S. Theol. Bac. è Coll. Nov.*

In BODLEIVM iam humandum.

Obrue **BODLEIVM** faxis, prosterne Colossis,
 Adde libros oneri, dimidiaq; Scholas.
 Aut lachrymis Manes lassæ, aut vlulante papyro,
 Quæ solet afflictis incubuisse rogis,
 Non tamen efficies quin summo in culmine victor
 Imperet, & molem perforet Ille suam;
 Nam Famæ cedunt lapides, & testæ sepulchris,
 Dum memorant Dominos hæc monumenta suos.

RICH. CORBET *in Art. Mag.*
Ædis Christi.

TV nobis *Helicon*, tu Poeta,
 Quæ fingant genij disertioris
 Iplas *Pieridasq;* *Apollinemq;*

BODLEIE Oxoniensibus dedisti.

Te nullum tamen invenire, vitam

Qui dignâ referat tuam loquela?

Te nullum tamen invenire, mortem

Qui digna celebret tuam querela?

Factis vincimur hinc, & hinc dolore:

Factis vincimur, en juvat fateri

Hæc & vox hominum futura quondam est,

Iplas *Pieridasq;* *Apollinemq;*

BODLEII superasse facta, fata.

In puero tantus discendi erat impetus, ipse

Cœperit ut fieri Bibliotheca puer.

Quid non *Humfredo* licuit sperare magistro,

Cui datus hic formandus alumnus?

Tu, facunde senex, Bodleium à montibus ornos

Et prece blandâ ducere saxa,

Tu Ducis *Humfredi* mirari Dædala recta,

Et moliri æterna, docebas.

Mertonis hinc juvenis receptus in gregem,

Leetissimæ indolis gregem,

Mox *Nominalium* & *Realium* strophas

Musis amœnioribus

Condivit, & lingua *Atticâ* sic imbuit,

Beroaldus ut, vel *Lascares*.

Orator Aca-
demicus.

Procurator
Academix.

Credidit huic suadæ B O D L E I Academiæ causas,
Tantum in dictis mellis habebat.

Credidit huic legesq; suas, moresq; suorum,
Tantum in factis cordis habebat.

Principis inde suæ dextrè mandata peregit.

Externis legatus in oris;

Hunc neq; *Dania*, facundæ neq; *Gallia* lingua;

Sed neq; tu, *Germania*, nescis.

Huic pacem, per quam nunc floret, *Belgia* debet,

Et quod rectè numen adoret.

Clarus in his homo, homo poterat tamen esse videris;

Sed genus Heroum Bibliotheca probat.

Hinc poterit vitæ lector præcepta beatæ

Et solers certos scriptor, habere, lares.

Affer *odysseam*, *Iliadem*q; has affer ad ædēs;

Vel *Musas*, & non ibis, *Homere* forās.

Hic veterum nullis vitiantur scripta lituris,

Dulcibus hic nemo toxicamiscet aquis;

Hic ita sede, ita quisq; suo custode, catenâ;

Gaudet, ab his nolit liber ut esse, liber.

Quâ nunc in coelo frueris, quinta illa corona est;

Quarta corona tibi Bibliotheca fuit.

Sic quoq; vera tamen tua vox, B O D L E I futura est, I

Nempe corona etiam hæc quarta perennis erit.

Si precibus flecti potuissent fata, superstes

In sua B O D L E I v s nunc quoq; vota foret.

Mors.

Mors vitæ potuit, bonitati incidere stamen
Non potuit: nunc hæc spirat, & ædificat

ROB. PINK in *Med. Bac. & Coll. Nov.*

Elegia.

O, qui donatos BODLEI munere libros
Assiduâ teritis, Docta Caterva, manu:
Ite domum. Non nunc aliena evolvere tempus,
Scribendus proprius jam dolor, Ite domum.
Ille ævi nostri *Ptolemaus* jurê vocandus,
Fautor *Athenarum* maximus ille jacet.
Nil prodest opibus dias fovisse Sorores,
Nil prodest *Clarior* plestra dedisse *Deo*.
Qui tot servatos post funera vivere jussit,
Non potuit funus jam prohibere suum.
Occidit exemplum præclari in signe Patroni
Et spes surgentis prima futura scholæ.
Quæ satis in tantos immensa volumina luctus?
Quæ capiet tantum *Bibliotheca* malum?
Eccè ut eat passis *Parnassia* turba capillis!
Luminâq; ut tepido rore *Minerva* riget!
Nec minùs *Arcitenens* BODLEIO plorat adempto,
Olim quàm fatis, O *Hyacinthe*, tuis.
Alma parens tanto moeret viduata marito;
Et nati amissum plangimus vsq; patrem.
Nam quamvis meritò vetulos natura reposcat,
Atq; senes jubeant ferrea jura mori;
At virtus crescens, necdum matura sepulchro,
Et mens æternùm vivere digna fuit.

Et mens æternum vivet; meliore per ævum
 (O BODLEI) tui parte superstes eris.
 Dumq; tuas turres *Belloſita* noſtra videbit,
 Dum *Cyrrha*, & gemino vertice collis erit:
 Mille tuas laudes libri, linguæq; loquentur:
 Non ita ſunt fatis omnia verſa tuis.

T.H. *Iohannensis.*

C Vi pro tot debet (BODLEI) Academia Libris,
 Dura fiet tibi jam ſi negat illa Librum.

Quid veſtras tenui modulamur arundine laudes,
 Cum pro te melius tua *Bibliotheca* loquatur?
 Cujus quot ſpatio ſpatioſa volumina toto,
 Tot ſunt veſtrarum ſpatioſa volumina laudum.
 Quotq; apices verbis, vobis tot puncta & honoris.
 Splendida quot verſus coelumq; ſedilia ſurgunt,
 Tot ſunt in veſtros erecta trophæa triumphos,
 Et ne quid vero deſit ſolidoq; triumpho,
 En pro captivis ferri devincta catenis,
 Turba frequens te circumſtant captiva Librorum.

L. HEATH in *Art. Mag. Nov. Col. Soc.*

B Arbara jam ſileat numeroſa volumina *Memphis*,
 Nec referat ſumptus, O *Ptolemæ*, tuos.
 Multiplices ſaceat *Baſilea*, garrula fama,
 Quosq; tenet *Veneram* Bibliotheca, libros.
 Nec *Complutenſem* ſtructuram jactet *Iberus*,
 Nec *Vaticanam* *Roma* ſuperba ſuam:

Omnis **BODLEII** monumento gloria cedat,
 Omnis & hoc vnum lingua loquatur opus.

Dum laudes **BODLEIE** tuas meditara Camæna
 Scriptura est inæstos officiosa modos:
Cynthius incæpto monuit desistere vano,
 Atq; operâ vires exuperante meas.
 Nempe, ait, illius titulis non Pagina libri
 Vnius, atq; liber non satis vnus erit:
 Frustrâ **BODLEII** conaris dicere laudes,
 Scribere nî possis, quot dedit ille, libros.

I. ROGERS in *LL. Bac. Nov. Coll. Soc.*

Illa capax, quam tu nobis **BODLEIE** dedisti,
 Innumeros recipit *Bibliotheca* libros.
 At si scribo tuis librum de laudibus vnum,
 Vnum vix capiet *Bibliotheca* Librum.

Sæpe *Augustini* reputo dignissima laude,
 Sæpe opera *Ambrosii, Gregoriiq;* colo;
 Ecce opus his majus; sanctorum opera omnia Patrum
 Vnum **BODLEII** continet illud opus.

TH. WOOD *Art. Mag. Nov. Col. Soc.*

BODLEIVS minimè reliquit orbi
 Liberos, tamen omnibus priores
 Istis, en numero Libros stupendo
 Præstantes *Academia* reliquit.

Bod.

BODLEI Exequijs qui non vult *Condere Carmen*,
Ingrati *Crimen Condere* non poterit.

De Civitate Oxon: in qua BOD-
LEIVS sepultus.

Quæritur hâc quare **BODLEIVS** humetur in vrbe?
Perpetua hic tanti stant *Monumenta viri*.

Dies Cinerum τὸ ἔξοχλὸν *ad BODLEIVM.*

Quæcunq; illa dies, *Cinerum* mihi iure videtur,
In quâ Tu Cineres factus, habenda Dies.

Ad Medicos

Promptus opem Medicis qui præstitit omnibus, Illi
Posset opem, Medicus, qui dare, nullus erat?

RIC. ADDAMS *Art. Mag. & Coll. Nov.*

In Insignia eius.

QValis erat factis, talis **BODLEIVS** in armis,
Hanc duplici Scuto rem probat ille suo.
Inter tres terræ cumulos duo flumina gessit,

Quam bene Legatum Principis ista decent?
Dein volucres pennis celeres, pedibusq; carentes,
Hæc festinantis Symbola ritè vocant.

Sed tamen hæc *Cyprio* pinguntur Scuta colore.

Hei mihi, nescio, quid iam ferat iste color.

Portendunt lachrymas bina hæc tibi flumina nostras,
Et cumuli tumulos significare solent.

Esto

Esto: tamen superest aliquod (nisi fallimur) omen,

Nempe triplex prima fronte corona micat:

Nunc quartam dedit ipse Deus; *Quarta ista Perennis,*

Hoc tibi Cæruleus denotat ille color.

MART. SIMSON. C.C.C.

Cur opera in cœlum BODLEIUS struxit? icurus

Hæc erat in cœlum scilicet ipse viâ.

Rex Equitem, non Te Comitum, BODLEI, creavit;

Te laudis comitem vix habuisse reor:

O utinam (tua quem pia facta merentur honorem)

Posteritas faceret Te sibi nostra ducem!

Relligio è patriâ Te primis abstulit annis;

Extorrisq; puer jam Iove dignus eras.

Mox hominum mores multorum, vrbesq; videndi

E patriâ juvenem Te procul egit amor.

Legatum ad varias dedit ætas tertia gentes;

Sic extra patriam vita tibi acta tuam.

Tandem itaq; ad Cœlum cognataq; sidera vectus,

In Patriâ emeritus jam requiesce senex.

Reddimus en pro tot Librorum millibus vnum:

O quam impar merito gratia nostra tuo est!

H. ROB. *Art. Mag. è Coll. Nov.*

Quæ cineri, BODLEI, tuo non carmina libat,

Non lachrymas fundit, *Muta hæc nō Musa vocetur.*

D

Hæ-

Hæredi, vt tumulum tibi condatur, fidere nosi,
 Sæpe pio hoc hæres hæret in officio;
 BODLEIVS tumulum vivus sibi condidit ipse,
 Et Mausolæum nobile splendet opus.
 Quotq; vides positos, tot sunt Epitaphia libros;
 Enarrat dominum chartula quæq; suum.
 Quas nec livor edax poterit nec longa vetustas
 Rodere, nec morsu blatta nociva suo.
 Et licet eximijs data sint quoq; fata sepulchris,
 Ast fatum his tumulis fata vel ipsa negant.

THO. WILLIAMS.

*In conditam ab eodem, auctam & instaura-
 tam Bibliothecam Pub:*

Anagram. { THOMAS BODLEIVS MILES. }
 { Beatus ille Has Domos. }

Tu quoq; longinquis quisquis peregrinus ab oris
 Ignoto calcas littora nostra pede.
 En monumenta tuis hîc non indigna tabellis;
 Quæ tamen inscribi marmore digna forent.
 Has Ædes, hæc Tecta, Domos Has ille Beatus
 Condidit, hæc Matri reddidit ille suæ.

C. W. Ioannensis

Mærens ponebat inchoante Anno quo
 THOMAS BODLEIVS RELIQUIT terras.

Librorum autores alij, BODLEIVS habendus
 Fundator, per quem ne moriantur, habent.
 Quid tumulo mandant vates sua sacra librorum?
 Ipsa est in laudes *Bibliotheca* Liber.
 Ingenium superat nam *Bibliotheca* Libelli,
 Et magis in saxis Musa legenda pater.
 VNUS BODLEIO Scriptorum haud sufficit orbis;
 Edet posteritas, quos dedit ille Libros.

HEN. PARRY, A.M. C.C.C.

In obitum Clariss. THO. BODLEII

Anno 1612.

Chronogramma.

Liquit BODLEIVS terra M: si forte requiris
 Annum; fata dabant quem tria verba notant.
 Fata dabant annum; querimur, *Crudelia Fata!*
Immites Parcas! mitius ista tamen.
 Cum pereunt iusti, præreptos esse, futura
 Ne mala sustineant, Pagina sacra docet.
 At BODLEIVS tibi, quamvis sint fata benigna;
 Fas tamen est Musis tristitia fata queri.

Isa. 51.8.

TH. BLANCHARD *Art. Mag. Col. Bal.*

Quid merita in librum BODLEII trudimus unum?
 BODLEII meritis non satis unus erit.
 Omnia quæ meritis superat præconia, libri
 Tanta fit exigui gloria laude minor.

Singula BODLEI resonabunt biblia laudes,
 Ampla quot Oxoniæ *Bibliotheca* tener.
 Quisq; poetarum peperit quos quælibet ætas,
 Mœstus BODLEI morte libellus erit.

P. T. è C.C.C.

VT *Parnasiaco* cecidit BODLEIVS axe,
 Intumuit lachrymis *Helicon*; quas turba Sororum.
 Persolvit quasi *Iusta* suo, neq; *Iusta* Patrono.
 Nam qui *Iusta* tuis meritis persolvere vellet
 Infandum molitur opus, numerare libellos,
 Aut lapides; par est illi, quibus alta resurgit
Musæi structura novi; quæ buccina laudum
 Immortalis erit, nunquam peritura sepulchro.

A. HOW, A.M. & Soc. è C.C.C.

BODLEIVS ex quo morte captus est THOMAS.
Grecæq; lugent litteræ, *Latinaq;*
Musæq; fiunt deinde mutæ & elinguis;
 Doctrina & Ars, & eloquentia elanguent,
Musæa mærent Publica, ipse quæ partim
 Extruxit, vltra instruxit, auxit, ornavit;
Scholæq; desolatæ humi jacent, sui sum.
 Capita, quasi passæ syncopen, neq; attollunt,
 Suoq; pulvere semi inobrutæ squalent.

Hos *Calena*, pij memor parentis,
 Dat floreis tibi BODLEANE pulvis,

Anni delicias benignioris,
 Ipsa flos *Academiarum*, ut ipse
 Flos virum extiteras decusq; dudum
 Has tuo inviolabiles sepulchro
 Servavit violas amica *Bruna*,
 Hos rores *Academiarum* ocellus
 Fundit hinc *Maris*, hinc suos refundit
 Quis nil falsius est, amariufve,
 Ut merè sapiant mare ipsum amarum,
 Suis ipsa *Academia* ex ocellis
 Musa præfica dat tibi hosce lessos,
 Hæc suspiria non coacta, fletus
 Hos veros, resonabileisq; planctus
 Tuo in funere fundimus clientes:
 Umbra si quid adhuc patrona sentis
 Isthic, cura nec excidit tuorum
 Omnis, obsequijs ades supremis,
 Adsis, exequijs tuis, faveq;
 Salveo vltimum, & vltimum valet.

BODLEIUS hoc sub marmore extinctus jacet,
 Candore, liberalitate, moribus
 Cultuq; mentis eruditæ; litteris,
 Pietate, pariter & fide & prudentia
 Domi, forisq; pace, bello cognitus,
 Legationes tum cum obiret publicas
 Apud Ordines Orator ordinarius,
 Bibulasq; in aureis obstupescuntum Patrum
 Lenè fluentes sparsit eloquij nives,
 Titulos equestros adde, si placet, & decus

Gentile, at ipse major in sese fuit,
 Aliena ducens, omnia extra se sita,
 Proprium sumq; hoc quicquid ipse fecerat:
 Multum ideo, vivens fecit, ac multis benè,
 Multis benefacit, & tibi si vti voles
 BODLEIANO munere, heus, bonis libris,
 Beneficia nec mors terminat tanti viri.

Sta, rogo, BODLEI est. Nescisti? perlege, dices
 Plus debere oculis te, minùs auriculis,
 Marte foris hic, pace domi, regnante, sat olim
 Activa, est larga cognitus inde manu.
 Et patrij & Batavi studiosus nominis, æquè
 Eloquium ostendit fando, & agendo fidem.
 Hinc Eques, at titulis major cluit omnibus vltra,
 Privatus voluit vivere, non potuit.
 Vir bonus est commune boni: sic omnibus vnus
 Vixerat. Acceptæ sed memor artis Eques
 Post sibi divinctam multâ pietate *Calenam*
 Cum dare nil potuit amplius, e moritur.
 Nec morientis adhuc cessat donatio, se dat:
 Corpore sacrat humum, Nomine marmor, abi.

Mortali genito si non indebita, magni
 Fata THOMÆ injustè desine justâ queri.
 Surda prece, & frustra mixtis, nec iniqua, querelis
 Sollicitas. Pietas impia, parce, benè est;
 Est benè cui benè velle velis. BODLEIA turbas
 Intempestivis gaudia naniolis.

Invidia est vltra, Pietas hoc limite confitetur;

At tua te propius damna Calena movent.

Haud ita perdidimus, non ut potiamur adempti

Nec minus ac vivi jugiter auxilijs.

ED. MICHEL BORNE.

THOMAS BODLEIUS--

THOMAS BODLEIUS--satis est: quis cætera nescit?
Pro Mausolæo sunt duo verba satis.

--*Eques Auratus*--

Non *Eques Auratus*, sed eras verè aureus: cheu

Quando erit ut referant aurea secla parem?

--*Bibliotheca Oxoniensis Fundator*--

Non opus est BODLEI tibi componere libros,

In laudes extat *Bibliotheca* tuas.

--Obijt mense Februario 1612.

Cætera mitis hiems, placidoque simillima veri,

Aspera, BODLEIUM dum tulit, illa fuit.

IOHAN. HARRIS *Art. Mag.*

Nov. Coll. Soc.

Hic quis BODLEIUS? Miles. Quæ Militis hujus,
Gloria? Quæ tandem Bellica signa patent?

Ecce:

Ecce Catenatas captivo detinet Artes,
 More, Ducesq; suos: plusq; minatur adhuc.
 Libera sed captos mulcet Custodia Reges
 Ingenij: Ingenui Militis hoc opus est.

IACOBVS WHITEHALL *Junior*
ex Aede Christi Oxon. Art. Mag.

LAus *Mecanatem*, laus est præbere *Maronem*,
 Alterutrum magnum, majus vtrumq; decus.
 At tu *Mecenas* tribuisti, docte, *Maronem*;
 Et *Mecanatem* tu quoq; *Magne Maro*.

Immature alijs *BODLEIVS* tempore raptus,
 At sibi maturo tempore raptus obit.
 Vixit ut incæptas *Musarum* absolveret ædes,
 Mercedem facti nunc habet astra sui.

RIC. IONES *in LL. Bac. Nov. C. Soc.*

De *THOMA BODLEIO* mense

Martij sepulto.

TE ravidus turbæ columen *BODLEIE* togatæ
 Condit humo *Mavors*: *Arma inimica togæ*.

ACCEP. FREWEN *è Coll. Magd.*

Quid refert de Te, *Britonum Ptolomæ* libellum
 Edere, quem libros quisq; dedisse refert?
 Quidve graves inijsse modos, quæ tanta referta est
 Undiq; tam variis *Bibliotheca* modis?

Nulla

Nulla brevis longum non spondet liæa carmen
 Perfectusq; liber quisq; Panegyricus.
 Sellæ, rostra tuæ famæ: spatiumq; Lycæi.
 Ducitur in laudes, area lata, tuas.

TH. HOLT A.B. C.C.C.

*De eo quod Devonix in occidentali parte
 Angliæ natus.*

Natus ad occiduas patriæ BODLEVS es oras.
 Ad doctrinæ ortum sed tamen ortus eras.

Ad Collegium Mertonense cuius olim alumnus.

Occhamum, Scotumq; tuos iactare solebas,
 Nunc Thomam hunc jactes, hic tibi major honos.

Procurator eras quondam, quin deleo quondam;

Semper pro nobis excubuisse scio.

Non hoc officium solet anni excedere finem;

Perpetuum at munus sensimus esse tuum.

Publicus Orator fuit olim, nec tamen olim,

Sed partes nostras vel mortuus agit.

Iamq; senex alios in publica Commoda ducis,

Publicus Orator, dum fuit, vsq; fuit.

De variis eius Legationibus.

Missus Bræd Danas & Gallos nunciis ibas,

Consilium sensit Belgis sæpe tuum.

E

Non

Non male sic sparsus fueras, prudentia tanta
Debuit haud vno clausa manere loco.

*De eo quod dicitur privatam
vitam affectasse.*

Affectasse tibi privatam dicere vitam
Hoc mihi si jures ipse, negare velim.
Non tua *quicquid* agis, sed publica commoda spectas,
Nunquam vita fuit publica vita magis.

De veneranda ipsius Capitis.

Non tua *Cygnas* imitantur tempora plumas,
Candida sunt, animum nempe imitata tuum.

Ad Academiam carmen consolatorium.

Siste pias lachrymas *Academia*, siste querelas,
BODLEIO orbata es (non tamen orba) tuo.
Nonne vides tristi *BENNETTUM* veste sequentem
Ad tumulum nati corpus inane tui?
Ille magis vivum lequitur, mentemq; benignam.
Factaq; posteritas quæ diuturna colat.
Hanc lucem celebrat fatalem in funera, nostris
Crastina natalis Lux celebranda scholis.
Quam bene *BODLEIVM* exequitur? dum vixit ille
Non *BODLEIANIS* indignasse potes.

Quod mense Martij natus.

Nunc aliquid *Martij* est cum Musis. En magis illis
Prodest mense suo, quam nocet ense suo.

Mul.

Multa puer passus pro religione fuisti,
 Multa senex causa religionis agis:
 Hic semper sacras firmabas (optime) partes,
 Auxilioq; senex, exilioq; puer.

De peregrinationibus ipsius.

Externas alij peragrarunt passibus oras;
 Qui loca lustrares tu prope solus eras.

De morbi genere.

Qui vitam extinxit morbus, fuit humor aquosus,
 BODLEIA ò quantis mors tua constat aquis?
 Non tantum lachrymis moerens Academia squallet
 Quæq; colit sacros turba novena lacus;
 Credibile est ipsum morbum tua funera fletse
 Et sese in lachrymas dissoluisse pias.

Quis fuit extinctum qui te sine prole referret?
 Septem artes Patrem te coluere suum.
 Quodq; magis mirum est dubiumq; ænigma, fuisti
 Ipse tuæ matris (nec sine laude) pater.

Ad Lectorem.

Imparibus quod cuncta modis mea carmina currant,
 Non operæ (lector Candide) parco mee;
 Qui de BODLEIO quocunq; in carmine scribit,
 Scribat ut imparibus cogitur ille modis.

L. RICHARDS Arr. Baci

BODLEII Coll. Sac.

De Bibliotheca BODLEIANA ad
figuram * T. constructa.

Litterulas capit innumeras liber vnus ; at vna
Hæc capit innumeros * *Littera* nostra libros.

Quæritis Herois Bo D L E T T i quis fuit hæres ?

Quisquis in *Isiaco* proluit ora vado.

TH. PRICHARD *Art. Bac. è Coll. Ies.*

Anagram. { THOMAS BODLEIUS. }
 { Oh bis musa dolet. }

Oh bis Musa dolet sacro astra petente patrono,
Bis, duo sint oculi carmina, Musa dolet.

Chronogram. { ACADEMIA OXONIENSIS. }
 { Anno Dom. MDCXIII. }

Maxima quæ subijt BODLEI funere damna,
Tempus eam fas est commemorare necis.

GVL. ARMSTON *Art. Bac. Col. Bal.*

Non tantum *Rhodope* miratur, & *Ismarus Orphea*,
Orphea per *Rhodopen*, cantando per *Ismaron Orphea*:
 Ducentem *sylvasq; jugis, lapidesq; ferasq;*
Mulcentem placidi suavi modulamine plectri:
 Quam prope formosæ labentes *Isidis* vndas
Bella situ, genioq; loci miranda Calena
BODLEIO gavisa suo est vivente, cadentis.
BODLEII æternos secum meditatur amores.

Mina

Illum nativis ducentem saxa videbat
 Montibus, auratas dum tractat pollice chordas
 Et loca marmo: eis complere beata columnis,
 Illum umbras nemorum, divina voce trahentē,
 Sylvarum Musis dilectas conspicit umbras
 In ripas movisse suas: illum horrida vulgi
 Pectora in assuetā coluisse fideliter arte
 Sensit, & obstupuit. Forsanq; audivit ut ille
 * *Eurydice* dilexit, cheu fata invida, læsam Civile iusti-
Eurydicen doluit; tenebris ut ducere opacis tiam.
Eurydicen conatus, & o quantum aspera duri
 Iura sinunt fati; tenebris deduxit opacis.
 Et tamen, indignum, cecidit tandem ipse, cadensq;
 Vnā, tanquam vnā miserè peritura *Camana*,
 Pænè filet, nisi pænè dolor disrumperet, & quod
 Forte sonat gemebunda, sonat miserabile *Carmen*.

Iustinianæ Digesta volumina curā,
 Et *BODLEIANA* condita miror ope:
 At mihi *Cæsarei* Manes ignoscite, dici
Pandectæ potius debuit istud opus.

RIC. ZO VCH *Iurista, Nov. Col. Soc.*

TEmpore finivit vitam *BODLEIVS* in illo
 Finivit Musis quo sua tecta sacris.

BODLEIVS in vitā Mortis meminisse juvabat:
 Huic ergò in vitā, Vivere, Morte, datur.

IOH. PYNE *Art. Bac. ex Ant. Cero:*

E 3

Ex:

EXpiravit, ais, **BODLEIVS**? Fabula. Vivit.
 Dignum laude virum vivere Musa iubet.
 Musa iubet? Quin musarum cui scribitur hæres
 Tota cohors, iubet hunc vivere tota cohors.
 Ergo hîc quid lachrymis opus est? velut *Ennius* alter,
BODLEIVS volitat vivu' per ora virûm.

BODLEIVS ad Affines suos.

Vos finite (Affines:) Alma est mihi Mater, egerq;
 Pluribus, huic Matri jam quoq; plura dabo.

Academia ad BODLEIVM.

Quid tibi pro meritis, ô mi Philadelphæ, rependam?
 Singula si dederò, singula pauca satis.
 Tu manibus nostris libraq; librosq; reponis:
 Manibus, heu, vestris mitto misella librum.

Ad Papistam.

Nostra fides sterili sné operum? malè fingis. In vno
BODLEIO peperit quot bona nostra Fides?

*De Bibliotheca in formam literæ
 Textuæ.*

T Thomam signet. sed ubi est B? Nil opus. Ipsa
BODLEII nomen Bibliotheca notat.

Conclusio.

Heu! sublatus Eques, Musas qui sustulit: Ergo
 Quî mea Musa potest amplius ire pedes.

D. WILTON : Col. Magd.

Pro-

Propria victoris, **BODLEIO** signa, coronæ
 Tres, victor mundi quod bonitate foret.
 Quisquis es haud credens, utinā modo vincere tēres,
 Vincenti dabitur quarta corona tibi.

ANT. CLOPTON *Art. Bac. C.C.C.*

NE LA MORTE DEL MOLTO IL-
LVSRE SIGNOR THOMASO BODLEO
 Cavaliere Aureato, A la Nobilissima
 Academia Oxoniense.

Se uasti alteri Marmi, e uulsi e scossi
 Da partì più remoti, e da vicine
 Roma condusse: e al fine
 Drizzò superbe statue, Archi, e colossi:
 Vana superbia fu, che hor per rapace
 Stuol, tutta in Terra al fin sepolta giace.

Màl gran BODLEO THOMASO
 Drizzò tal Mole a le divin Sorelle
 Che dàl suolo Terren, s'erge a le stelle:
 E da l'orto, a l'ocaso,
 L' **AMPHITEATRO** si dilata e stende;
 Poscia ch' entri o comprende
PHEBO, e le Muse tutte, con **Parnasso**:
 Onde ogni Carme, s' scritto.
 Fia più ch' una **Pyramide** d' egipto.

A che dunque cotanti
 Singulti amari, e pianti

*MADRE IMMORTAL; se per deslin fatale
Il divino al Divin dispiegò l'ale:*

*Godi hor pur lieta in Ciel, che la tua Mole
Splendera quì fra noi non men del Sole.*

LODOVICO PETRUVCCI *Cavaliero Italiano
Nobile Toscano del Colleggio Baliolense humi-
le & indegno Figliuolo di tutta L' Accademia,*

**IN MORTE ILLUSTRISS. DOMINI
THOMÆ BODLEII, EQVITIS**

*Anrati, ad Nobilissimam Aca-
demiam Oxoniensem.*

O Lim (sic fama est) ingentis Marmora molis
Partibus his, illisq;, alijsq; effossa Quirites
Conduxere, suos quibus ædificare Colossos
Et statuas, altosq; recurvis flexibus Arcus,
Cæteraq; in trivijs opera ambitiosa solebant:
Nunc periere, jacentq; haud observata tenebris.

Auspicijs BODLEIVS erat melioribus vsus,
Dedicat ille sacris spaciola Palatia Musis
Augusto celeres quæ tangunt vertice nubes.
Illud ab occasu sese distendit ad ortum,
Nititur & varijs opus immortale columnis,
Et Phæbum, Phæbog, Camænas continet omnes.
Ergo etiam tecto quicunq; repõstus in illo est.
Splendida Pyramidum vincet monumenta Libellus.

Quid

Quid gemis? aut alto ducis suspiria corde?

Tandem mitte tuos (*Academia*) mitte dolores:

Divinus iam iam BODLEIUS ad astra volavit.

Angelicis commista choris (o Nobilis umbra)

Iam cane, iam lætare, tuosq; attolle triumphos,

En tua ut æthereus splendet domus incluta *Phabus*

LVDOVICVS PETRVCCIUS *Eques Italus*

Nobilis Etruscus, è collegio Balliolense, humilis

& indignus filius totius Academia.

Q Vis te peremptum morte matura, neget,
BODLEIE, spectans ampla, virtutis tuæ,
Monumenta? non qui spiritum ducit diu,

Virtutis expers, vivit, ac spirat, diu.

Operum bonorum qui serax, solus diu

Vivit, iuventa, quamlibet, prima, cadens.

Sic tu, senecta, non obis, summa, licet,

BODLEIE, vitæ plenus, occumbis tamen,

Neq; si dabuntur, Nestoris, nobis dies,

Vitam assequemur, posteris *Thoma* tuam,

Non opera, factis, paria facturis, tuis.

Quod vel librorum theca testatur, tuæ

Virtutis ingens testis, & seculi stupor.

Sed vita, quamvis grandior fieri, tua

BODLEIE nescit, fama protendi potest

Hanc Musa, penna nescia solvi, vehet

Super astra, terris omnibus notam satis.

Alia.

De Phænice, novum, ferunt oriri
 Phænicem, veteris satum favilla.
 Ales, non solito stupore dignus,
 BODLEIVS, moriens, fidem negavit
 Fabellæ huic, similem sui negando.
 BODLEIO similem haud tulit parentum
 Ætas, nec similem, dabunt nepotes.
 Hic Phænix, duplici est stupore dignus,
 Quòd nec natus erat, pari parente,
 Nec post se sobolem parem reliquit.
 Credo, hic, de superis, volavit oris,
 Ales, nunc iterum in polum receptus.

GVIL. MAXEY *Art. Mag.**ex Æde Christi.*

PArve lapis, cinerum custos, & conditor urnæ,
 Ergo BODLEII te tumulum esse putas?
 Condi illum, fas est, bipedali posse sepulchro,
 Quem nova vix totum *Bibliotheca* capit?
 Hic ille, hic tumulum posuit, nomenq; sacravit;
 Illius hic arma, hic illius ossa, libri.
 Salve, oh æternùm salve, immortale cadaver,
 Structaq; sidereis æmula busta tholis.
 Quisquis es, hic sancti cultor studiose sepulchri,
 Ossa vbi BODLEII non violanda jacent:
 Hæc sacer esto labor versare volumina, sacra hæc
 Ne durum tinea devoret ossa genus.

ISAAC SINGLETON *Art. Mag. Col. Omn. Anim.**Ad*

In Bibliothecam BODLEIANAM

Barbara Pyramidum sileat miracula Memphis,
 Aut olim quicquid Roma superba dedit.
 Et *Sophia* templum Bizantia littora longè,
 Iactare hinc cessent *Iustiniane* tuum.
 Ostentare suum Veneti, & *Nidrosia* templum
 Desinat, aut *Aedes Escoriale* suas.
Argentina suas taceat *Cremona*q; turres,
Hispalis à *Mauro* coëtile celet opus.
 Omnis enim nostro cedat structura *Lyceo*,
 Vnum pro cunctis fama loquatur opus.

Ad BODLEIVM.

Hic vbi triste Chaos quondam crassæq; tenebræ,
 Cum blattis tinea barbariesq; fuit.
 Aera per medium pendebat aranea filo,
 Et foedum visu, & nil nisi squalor erat.
 Aurea resplendet nunc trabs, pictumq; lacunar,
 Luce novâ illustris *Bibliotheca* niter.
 Conspicui & varij pulchro stant ordine libri,
 Disposita in classes quæq; *Camæna* suas.
 Reddita musa sibi est *BODLEIO* Præsides, fiunt
 Delicia populi, quæ fuerant domini.

Ad Eundem.

Quæ tam seposita est, quæ gens tam barbara voce
 Ex quâ non librum *Bibliotheca* tenet?
Indus, *Arabs*, quicquid *Græci*, scripsere *Latini*,
Æthiopes, quicquid, *Persa* *Camæna* dedit,

Aut olim *H. brai*, aut *Syri*, quodcunq; verustas,
Galli, Itali, Hispani, quod nova lingua dedit:
 Omnes *BODLEIVS* Thecam congeffit in vnam,
Mecenatem vno te velut ore sonant.
 Aeternumq; tuum resonabunt mœnia nomen,
 Mœnia quæ sumptu sunt rediviva tuo.
 Suavis odor famæ totum transibit in orbem,
 Musa nequit mystæ non memor esse sui.

ROB. BURTON *Art. Mag.*
ex Aede Christi

Sic est: cuncta ruunt subitò, sensimq; fatiscunt
 Omnia, quæ à primæ Sphæræ labentia motu
 Tempora mensurant, & quæ sua terminat ætas.
 Sic est? Te nè etiam quicquam debere sepulchro?
 Sed tua Te exornat pietas immensa labantem,
 Quæ cadit, (heu pietas veneranda) vt fulciat artes.
 Non jam vos flores, violas, mollemve hyacinthum.
 Spargite, (non cineres ornant, & nobile bustum)
 Sed libros, calamos, chartasq;, & carmina sacra,
 Illius æternis quæ adscribant nomina fastis.
 Hos sibi *BODLEIVS* Tumulos virtute paravit,
 Qui fuit ipse Pater Musis, Musisq; Maritus.
 Tantarum hæc igitur laudum fit summa; fuisset
 Si non *BODLEIVS*, certè nec *Porticus* esset.
 Cum vatum calamos, cum marmora, & æra fatiges,
 Nos, Te, cura tui, tacitâ pietate colemus.

H. JACKSON, *Art. Mag. & C.C.C.*

Non

NON BODLEI tibi est opus *Colossis*,
 Qui vivos referant in ære vultus,
 ut nomen populus roget, petatq;
 Qualem terra virum premit sepultum.
 Famam nulla dies tuam filebit,
 Dum sunt in pretio Libri, scholæq;
 Artes, relligio, dicata recta
 Musis, & monumenta literarum
 Celso Pyramidum situ altiora.
Parnassum fugiet Novena turba,
 Sedemq; *Oxonij* lubens locabit,
 Ut BODLEI tuos libros revolvat
 Quos cum posteritas leget, poëma
 Gaudebit cineri tuo dicare.

Fortunis opibusq; *Academia* scribitur hæres,
 Virtuti hæredem sæcula nulla dabunt.

I. LLOYD, *Art. Mag. ex Aede Christi*

Ad Musas.

CONDITE victuras, pia Numina, condite chartas,
 Ut cineri veniat gloria sera suo.
 Non opus est statuas, aut Mausolea parare,
 Extruxit vivus viva trophæa sibi:
 Et tumulo tumulare foret labor irritus, vna
 Non potis est cineres vna tenere suos;
 Dum liber vllus erit, veterumq; erit vlla supellex,
 BODLEIO tumulum pagina quæq; dabit.

R. GARDNER *Art. Bac. ex Aede Chr.*

*In obitum Macenatis rei literaria Oxoniensis
munificentissimi Thomæ Bodleij
Equitis Aurati.*

V Agitur vix nata, & vix non posthuma nata,
In lachrymas muta Bibliotheca tuos.
Posthuma, sed vix dum generata, propago parentis
Non Bñ^{ta}, ast nigrum Æm^{ta} referte Scholæ.
Penè immortales dum vos producere sperat,
Mortalem nimium se moriendo probat.

R. CHAPMAN, *Art. Bac. C. Ball.*

*In Illustrissimum optimeq; de Acad. Oxon. meritum
D. Thomam Bodleium Equitem Auratum
mense Ianuarij nupero defunctum.*

Mensis qui nostrum renovat, quiq; inchoat annum
Ille annos claudit, terminat ille tuos.
Alpha novi nobis sic fit *Ianuaris* anni,
Omega sed vitæ fit tibi triste tuæ.
Ut tamen hic mensis primis fert passibus, anni
Interitum veteris, principiumq; novi:
Sic idem humanæ tibi qui fuit Omega vitæ
Alpha tibi vitæ splendidioris erat.
Ergo age si veterem non deplorabimus annum,
Hoc quod transacto jam novus annus eat.
Dic mihi cur vitam mage deplem^{us} ademptam
Cui nova, cui melior, cui mage fausta subit?

N. STOVGHTON, *Nov. Col. Soc.*

Qui

Qui nobis *medicos* donaverat ipse libellos
 Heu dolet, ut medicâ talis egeret ope!
 Qui tam multa dedit *divina* volumina solus,
 Divinum in coelis nunc habet ille decus.
 Qui *Titulis Legum* nostras diraverat ædes,
 In terra titulis non caret ille suis.

I. GRENT, *Nov. Col. Soc.*

Et medicum, & vatem, perhibent te, *Phæbe*, potentem:
 BOD LIA IO solus, neuter es ipse, tuo?
 At quoniam medicus vitæ non consulis: Idem
 Ut Vates, vitam *Delie* redde novam.

I. BALL, *Nov. Coll. Soc.*

Quod sine prole diem obierit.

Nata tibi nulla est, tamen acquisita propago;
 Sunt Musæ: hæredes quas facis esse tuas.
 Ergo nil mirum Musas tua funera flere;
 Ah miseræ! patris tristitia fata dolent,

Ad Lectorem.

Nil sapis, expectas falsos si in funere versus;
 Inspicias lachrymas, his ego falsus ero.

I. HALSWELL, *Iurista,*
Nov. Col. Soc.

Quid!

Quid, quibus effabor? quæ verba, idiomate quali?
 Nā neq; *Germanum*, nec *Iberū*, aut alloquor *Anglū*,
 Aut explorati bene cognita climata mundi:

Tractibus est bene notus, & exauditis in illis
BODLEIVS, virtusq; viri, pectusq; benignum.
 Audi *China*, *Guinea*, polumq; à vertice rectum
 Qui geris, exaudi, quid agis mea lingua! prophanæ
 Idolum facient, si narres omnia, gentes.

Audi igitur (si fortè tuas nondum exit ad aures)
 Audi *Belga*, & *Galle*, & vos quocunq; sub axe
 Virtutem qui nostis & admiranda beati
 Mænia *BODLEII*, simul exaudite: Peractum est,
BODLEIVS fuit, expiravit, inersq; cinis fit.

De Bibliotheca BODLEIANA.

Vox vna, & vnus gentium fuerat sonus,
 Quando superba capite pinnato *Babel*
 Nubesq; & altum desuper vidit polum:
 Nec melius imo turris æquari solo
 Potuit, in omnes hinc & hinc quàm si plagas
 Dispersus ora sumeret populus noua.
 Nunc ecce simili contumet *Babylon* modo,
 Temulenta turrem possidet meretrix suam:
 Nec melius imo turris æquari solo
 Poterit, ab omni & hinc & hinc quàm si plagâ
 Collectus vnum sumpserit populus locum,
 Animiq; planos fuderit sensus sui.
 Hoc summa tandem cura *BODLEII* dedit:
 Quodcunq; tradit mysticis *Rabbi* notis,
 Quodcunq; scriptum *Gallicus* condit labor,
 Quicquid rotundo dictitat *Græcus* sono,

Altoq; quicquid volvit *Hispanus* tono
 Hic est repostum: hic *Itali* sensus viri,
 Hic est *Arabicus* continet quicquid stylus:
Polonus, Anglus, Danus, & quotquot tenet
 Immensa passim circulo tellus suo
 In his beatum sedibus figunt pedem:
 Ehodum, dolores auguror, *Babylon*, tuos.

Ite viri, *BODLEIVS* enim vos provocat, Ite,
 Provocat exemplis ad pia facta suis:
 Ite viri, pretiumq; operis non vile feretis,
 Scribet in egregio nomina vestra Libro.
 Sed meritis minor esse tuis, *BODLEIE*, videtur,
 Teq; novus *vite* continet ergò *Liber*.

Ah, cum pulve e, sordibusq; tantus
 Et cum vermiculis jacebit *heros*?
 Phy phy *Hippocrates*, & *Æsculapi*,
 Phy *Galene*, nihil potestis omnes?
 At vobis nitidasq; lucidasq;
BODLEIVS dedit arculas, & ædes:
 Nullum pharmacon, herbulamq; nullam
BODLEIO reperitis efficacem?
 Tu possis, *Paracelse*, tu perennes
 (Sic jactas) dare spiritus per artem,
BODLEIVM pateris tamen perire?
 Eia *Bartole, Balde, Salycete*,

Vos ex horridulis, & impolitis,
 Effecit teretesq; splendorosq; :
 Eia *Bartole*, casibusnè nullis
 Naturæ violanda lex ? inertes
 Possitis nihil ? *Artiumq; libri*
 Nequicquam valuistis ? ah maligni,
 Nostra viscera, Corculumq; nostrum
 BODLEIVM revoçetis arte nullâ ?
 Aut vbi *Maro*, carminumq; vires ?
 Possunt carmina devocare lunam,
 Possunt carmina sola de profundis
 (Sic aiunt) animam ciere tumbis :
 BODLEIVS tamen occidit, nec illud
 Tu *Naso*, neq; tu *Petrarcha* curas.
 O precor, tineæq; musculiq;
 Rodant tegmina, paginaq; vestras,
 Et pulvisculus incubet perennis.
 Quid dixi, malesanus ? absit, absit :
Iurista, mediciq;, cum Poetis,
Artes, Theologiq;, ceterisq;
 Spondent cōtinuam dabuntq; vitam.

IOH. SOUTH *Iurista, Nov. Coll. Soc.*

In structuram Bibliothecæ.

CUr ego carminibus cupio tua dona referre ?
 Carmina sunt donis nostra minora tuis.
 Quam tot cōdecorant libri, nec tot tamen implent,
 Haud subit exiguum *Bibliotheca* librum.

In T figuram Bibliothecæ.

Si quæ BODLEII fuerit doctrina requiras,
 Nominis hoc proprij littera prima docet.
 Nostrum nemo satis possit cognoscere, quantum
 Vnica BODLEII littera sola tenet.

IOH. MOORE *Coll. Nov.*

Æ Tate in tenerâ BODLEIVM sedibus olim
 Abduxit patrijs Relligionis amor.
 Scilicet in primo sacrandus flore juventæ,
 Patronus veræ Relligionis erat.

RADVLPHVS FREKE *Equitis Aur.*
fil. ex Aul. Cervinâ.

Academia ad BODLEIVM.

O si pro factis vel verba rependere possem!
 Aut titulos meritis æquiparare tuis
 (BODLEII!) saltem titulum virtute paratum
 Verè Aurati Equitis, grata lubensq; dabo.

THO. CÆSAR *Armiger, nat. max.*
Eq. fil. ex Aul. Divi Edmundi.

Q Vem tres ornârunt Charites, dum vixit, eundem
 Proh dolor!) infestæ tres rapuere Dea.
 Tres tribus infestæ: gratam sed vincere nescit
 Parca Charin, vinci nescia morte Charis.

AVG. CÆSAR *Eq. fil. ex Aula D. Edmundi.*

Anagram. } **TOMAS BODLEIVS** }
Musa doles? obit.

M *Vsa doles? doleas geminesq; dolore dolores.*
 Magnus, justus, religiosus obit.

*In eius Bibliothecam, ad modum
 T constructam.*

Y
T

Littera * *Pythagore*, non tot mysteria condit,
 Quot condit tituli littera * prima tui.
 Littera nota satis Musarum castra sequenti,
 Divitis ingenij, divitis artis opus.

GVIL. MVSHAMP *Arm. fil.*
ex Col. Bail.

F *Ata scholis nostris eadem, BODLEIE, tibiq;*
Te stante hæ stabant, tēq; cadente cadunt.
Hæ porrò saxo structæ meliore resurgent;
Æternū nec tu pulvere tectus eris.

GVIL. BIGMORE *Ioannensis.*

Anagramma.

} **TOMAS BODLEIVS EQVES AVRATVS.** }
 } *Deusque salvabit à morte suos.*

B *ODLEIVM Medicus moriturum dixit amico,*
Et sic gemebat lachrymans;
Hei mihi, quod nullis, ait, est medicabilis herbis
Fautor colendus artium.

Jam cadet heu pietas, vnoq; peribit ab ictu
Fugata terris sanctitas.

Au-

Audijt hunc ægro meditans coelestia lecto:

Nec moriar, inquit, frigidus.

Nam licet ad tēpus condar me terra sepulchro,

Ast vltimo assurgam die;

Quo deus excipiet coelesti sede, *Deusq;*

A morte salvabit suos.

Sic ait; & melior citius pars æthera scandens

Virtutis habuit præmium.

Scilicet illa canit coelesti sede beata

Adjuncta Coelitum choro.

M. PARTRIDGE *Ioannensis.*

SVNT tibi tres (BODLEIE) tuâ cum * Matre coronæ: * Academiâ
Nempè Almæ Matris filius almus eras.

Sed cur auratæ? me certè interprete causa est:

In promptu: Auratos aurea signa decent.

Cur tres? an quoniam numerus sacer ille putatur?

An quia tres * linguas denorat ille tuas?

Sed cum Patronum te *Bibliotheca* fatetur

Nostra suum, cur non Biblia signa geras?

Miles eras: quoniamq; decus sunt militis arma.

Scutum, quo tutò te tuearis, habes.

* Hebræam
scil. græcam,
& latinâ: quæ
vfu sibi factæ
sunt quasi vex-
nacula.

ALEX: HVISHE *ex Aula Magdal.*

NON mea musa tuum nomen BODLEIE tacebit,
Muta canant nomen cum monumenta tuum.

ROB. IONES *Eq. fil. ex Aul. Cerv.*

L Inquite frondosas jam tandem Heliconides umbras,
 Atq; Aganippæi linquite labra vadi.
 Ecce domum vobis struxit BODLEIVS, & ædes
 Præclaras vobis struxerat ante vagis.
 Hic vnus (quod ubiq; foris decerpitis) hortus
 Vbertate potest suppeditare pari.
 Hic est librorum quædam divina supellex,
 Hic est, gens terris extera, quicquid habet.
 Incolat hanc *virtus* BODLEI divitis hæres.
 Vnâ operâ ad cœlos sic sibi fecit iter.

G. POLE *Eq. fil. Art. Bac. è Col. Oriel.*

G Allia quem quondam peragrantem & Dania vidit,
 Nunc pius Elysios ille pererrat agros.
 Dum (quæ sæpè subit) menti subit huius imago,
 It per vtramq; mihi guttula mœsta genam.
 Quam facit & pietas humano concita jure,
 Quæ mihi cognati testis amoris erit.
 Sic patet in lachrymas de te mihi ianua duplex,
 Altera cunctorum est, altera causa mea est.
 Hoc cape cognati officium, cui dulce fuisset
 Vivere, te salvo; te moriente, mori.

F. POLE *Eq. fil. Art. Bac. è Col. Oriel.*

Quot tua pulchra libris turget structura, sepulchrum
 Tot cuperet vates, annumerare, suos:
 Noster in innumeras sic se diffunderet amnes
 Rivus, & in magnos, pagina quæq; libros.

Sic

Sic tibi, quæ dederis illis BODLEII dedissent
 Issitq; in partus, Bibliotheca, novos.
 Hoc tamen & musas, cupiunt quæ 'vincere, vinctes,
 Quod si par referant, per tua dona, ferunt.

*De Dicto Iacobi mag. Britannia Regis Sereniss.
 de Bibliotheca Bodleiana.*

Dum vidit Iacobus opus, si fata Iacobum
 Captivum faciant, sit mihi carcer, ait.
 Nec mirum: dum reddit habet quos incluta, captos
 Nec tamen invitos quos habet, alma, tenet.

NAT. CARPENTER *Exon. Col. Soc.*

Non ego quod multos imitarer carmina scripsi,
 Aut cuperem æternis nomen inane typis,
 Aut quia communi juvat indulgere labori,
 Quodve mihi è venâ divite metra fluunt:

Sed ne quod debet pietati Academia tota
 BODLEII, in me vno forte deesset, erat
 Cui sic divinctum summo à Doctore scholarem
 Ipsum ad postremum quemlibet esse reor,
 Ut nisi perpetuum meditari & scribere carmen
 Ex quo BODLEIVM perpetuare velint,
 Nobis in probrum BODLEII Illustria cedant
 Facta, aliàs quæ sunt Oxoniense decus.

ARTH. HARRIS *Exon. Col.*

Sim.

*Ad matrem Academiam de morte Bodleij
librum parantem.*

SIm Durus, lachrymas BODLEII in funere culpan,
Sim durus, nisi me fletibus ipse rigem.
Ast frustra (parcas dicenti Mater) adempti
In laudes, librum, Nimpha Calena, paras.
Scilicet antè librum, BODLEII Gesta, parârant.
Vnus, tota fuit Bibliotheca, liber.

ROB. OXENBREGGE *Col. Exon.
Eq. fil. nat. max.*

NUmquid horrendæ facie Medusæ
Musa conspecta subitò obstupescis?
Discito in tristem Niobes dolorem
mæsta resolvi.

Sit stupor vobis Charites gementes,
O inaccessible tonitru, Cacumen
Alpium: o muri, lapidesq; tecti
pondere pressi.

Vspiciam quod si lachrymare fas sit,
Aut pâlam morte reboare, tempus
Instat: en lumen columenq; obivit
urbis, et orbis:

Namq; BODLEIVS cecidit, doloris
Causa num major cecidisse posset?
Ergò ne sistat lachrymare quicquam
spiritus implet.

THOMAS BROWNE *Coll. Exon.
One*

O Ne Homer was enough to blazon forth,
 In a full loftie stile. *Vlisses* praise,
 Caesar had *Lucan* to enroule his worth,
 Vnto the memory of endlesse daies:

Of thy deeds *BODLEY*, from thine owne pure spring
 A thousand Homers and sweet *Lucans* sing.

One volume was a monument to bound,
 The large extent of their deserving paines:
 In learnings commonwealth was never found,
 So large a decade to expresse thy straines;

which who desires to character might

Must read more bookes then they had lines to write.
 Yet gine this little river leue to runne

Into the boundlesse ocean of thy fame:

Had they first ended I had not begun,

Sith each is a *Protagoras* to frame

So curiously the picture of thy worth,

That when all's done, arte wants to set it forth.

PET. PRIDEAUX & Coll. Exon.

In Insignia.

E Sse solent laudum testes Insignia muti,
 Virtutisq; comes gloria sæpe solet.
 Stemmatis insignis sunt trinæ signa *Coronæ*,
 Quas nihilo ducens, spes sua quarta fuit.

Quinq; sequuntur *Aves*, quæ cum sublimia quærant,
 Terrestrem signant hunc superâsse globum.

Troile trinæ monstrant, quod pectore virtus
 Quadrato stetit, ac indubitata fides.

H

In-

Indefessum animi spondent & corporis *Vnde*
Æquoreæ studium; cui nec amica quies.

I. B. è *Coll. Exon.*

In admissionem extraneorum ad Bibli-
othecam Bodleianam.

Ad BODLEIVM Apostrophe.

Vlt Stagyrita bonum quo sit communius esse
Istud eo melius: si non dixisset, id ipsum
Exemplo, BODLEIE, tuo, dignissime, monstres,
Finibus Anglorum minimè qui claudis amorem,
Sed commune bonum, quod se diffundat in omnes
Musarum latices animo meditaris; Honorem
Limitibus quibus omne potes, nec claudere possis
Quem cantabit, alet mea dum Germania Musam.

I. SHERMARIVS *Germanus, è Coll. Exon.*

Qui modò murus erat, rerum columenq; mearum,
Flebilis est luctus (væ mihi) causa mei.
Cui quoniam viuo nequeo persolvere grates
Dignas; pro meritis accipiat lachrymas,

Pro Domino amisso mæstus
mærensq; famulus

I. BERRY è *Col. Exon.*

Dum

D Vm mea laudaret magis, an te, musa doleret,
 Cogitat, obruitur laude, dolore stupet.
 Dum repetit mentemq; piam, mentemq; sagacem,
 Mirificæ magnum est vtraq; laudis opus.
 Quis pia munificæ sat laudet pignora mentis,
 Subsidium Aonij grande decusq; chori?
 Nec sua muneribus deerat prudentia tantis,
 Vivus vt impensas ipse locaret opes.
 Quod sibi *Suttonus* si prudens caverat, vsus
 Nunquam perdiderant posthuma dona suos.

BAS. COLE è *Col. Exon.*

I **A** Ccipe **BODLEIO** cur æquiparatur Apollo,
 Esse prout poterint virq; Planeta pares.
 2 Lætificat Phoebus disperso lumine terras,
 Bello sita illius numine læta fuit.
 3 Sol inter reliquos est dignior orbe planetas;
BODLEIO nullus dignior alter erat.
 4 Vt sol Musarum pater est sub nomine Phœbi,
 Thespiadum turbæ sic pater ille fuit.
 5 Sol tenebras noctis lucenti dissipat ortu,
 Lucem Pierijs sic tulit ille choris.
 6 Phoebus ad occasum directo tramite vergit,
 Et subit Hesperias illius axis aquas:
 Ille suæ vitæ finito in funere cursu
 Moestificæ mortis triste subivit onus.
 7 Vt nullo turpi maculatur crimine Phoebus,
BODLEII cursus sic sine labe fuit.

- 8 Vt solem in cœlo semper celer evehit axis;
 Axis BODLEII fama corusca fuit.
 9 BODLEIVS Phœbusq; Academia Cynthia, lucē hinc
 Sumsit: Sol cœli gloria, & ille soli.
 10 Deniq; ut occiduis sol est rediturus ab vndis,
 Redderet ut solitum lumen in arce poli:
 Sic ille occiduis lethi rediturus ab umbris,
 Tandem maiori luce resurget ovans.
 Interea Musæ lugent: Academia mœret
 BODLEII funus flens sine fine sui.
 Scilicet occubuit BODLEIVS noster Apollo,
 Quid facerent musæ cum pater ipse perit?

BARN. GREYNVILE Col. Exon.

Non tua lugubri celebramus funera versu,
 Surgat ut è nostro carmine vester honor;
 Nam tua per totum jam fama perambulat orbem;
 At liber hic patriæ vix benè notus erit.

Belgarum populi, Germania, Gallia, Dani

Apud has eni-
 gentes lega-
 tiones obijt.

Servabunt laudis clara trophæa tuæ:
 At nobis liceat testari flendo dolorem,
 Et sese ostendat carmine noster amor.

Eripiunt alios *Lethæo* à flumine Musæ
 Atq; illis vitam perpetuare solent:
 Tu Musis ipsis vitam BODLEIE dedisti
 Maxime, laus soli contigit ista tibi?

Ne

Ne possint vnquam Musæq; Artesq; perire,
 Quam tu struxisti Bibliotheca facit.
 En chorus *Aonidum*, *Pindo* ac *Helicone* relictis,
 Delubris gaudet nunc habitare tuis.

*De exilio quod iam puer unà cum Patre apud
 Genevenses perpeffus est, grassante
 hic, in Angliâ, Romanâ su-
 perstitione.*

Qui potuit, decimum cum vix numeraverat annum,
 Pro verâ exilium religionem pati;
 O quam sincerum, sanctumq;, piumq; fuisse
 Creditis hunc quando virq; senexq; fuit?
 Martyris acquirit puerili ætate coronam,
 Vir factus, triplici cinctus honore fuit.
 Hinc est cur fulgent tibi tres, **BODLEIE**, **Coronæ**
 Quas geris in signis, conspiciende, tuis.

Tres enim ge-
 ssit Coronas
 pro insignib^{us}.

*Quod linguam Hebraicam ad duodecim
 annos natus dedicerit.*

Quam discunt alij jam discedentibus annis
 Pænè tibi infanti cognita lingua fuit.
 Discere jam puerum te sanctum idioma decebat
 Cujus vita omnis sancta futura fuit.

HEN. MADGWICKE *Inrista, Nov. Col. Soc.*

Anagram.

THOMA BODLEIE MILES

O mille modis beate.

Q Vàm sis *mille modis* magne ô B O D L E I E *beatus*,
 Carmine si dicam, carmina mille darem.
 Quòd si mille darem tibi carmina, nō tamen essent
 Sat multa in laudes carmina mille, tuas.
Mille modis dicunt (sileam licet) acta beatum
 Te tua gessisti quæ benè *mille modis*.
Mille modis Musas in terris, ipse *beasti*,
 O nunc in coelis *mille beate modis*.

ROB. HAYES è *Coll. Nov.**In Bibliothecam.*

P leros cesset mirari *Gracia* montes,
 Sedula nec vatum turba *Helicon* canar.
 Roma *Palatinam* nec jactet *Apollinis* eodem,
 Abneget ipse illam, dissimuletq; Deus:
 B O D L E I I rectis minor est locus ille, vel ille;
 Hæc *Muse* & *Phæbus* præposuisse velint.
 Non est hîc dominans *Expurgatorius Index*,
 Non hîc scalpellum quo gemuère Patres:
 At placidi fontes B O D L E I O præside currunt,
 Ludit & in varijs *Pegasis* vnda vadis:
 Hîc cum delicijs majestas jungitur; hîc est,
 Hîc *Helicon*; nacta est fabula prisca fidem.

I. SAVAGE *Nov. Col. Soc.*

Et

ET tibi, fas, *BODLEI*, meos effundere versus?
 Ecquid & æquoreis *Rivulus* addet aquis?
 Ipsa licet *Rhenum*, *Thamesin* vè liquoribus æquet,
 Est impar famæ vena futura tuæ.
 Quodcunq; ingenij celebratur nobile flumen,
 Vnâ cum vestrâ laude perenne fluet.
 Non tibi *Pierio* defunt à fonte liquores;
Parnassi æterno rore madere potes.
 Quem sibi *Pelides* præconem laudis habebat,
 Optat *Pellæus* cuius ab ore cani,
 Varibus innumeris magnus stipatus *Homerus*
 Te (quid deposcant plus tua vota?) sonat.
 Quilibet Historicus, te Rhetor quilibet ornat,
 Quælibet æternas *ars* tibi subdit opes.
 Scire suum credit nihil ipsa *Scientia*, nî te
 Per quem cognovit singula, scire sciat.
 Vnde tamen spissus coelo demittitur imber,
 Exhalata levis gutta redire potest.

IOH. RIVES *Nov. Coll.*

FLere quidem, *BODLEI*, tuos Academia manes
 Vellet, at amisso lumine flere nequit;
 Nam tu lumen eras; te nunc, manet illa, perempto,
 Cassa suis oculis, lumine cassa suo.
 Lumine sed careat, lacrymis pia Mater abundat;
 Si lacrymis; defint lumina corda dabunt.
 Sed neq; corda dabunt; abierunt omnia tecum,
 Omnia sunt tumulo corda sepulta tuo.
 Nam tibi non tantum fuit hæc Academia cordi,
 Sed tu, dum vixti, cor magis hujus eras.

CAR. HERBERT *Col. Nov.*

TVMVLVS BODLEIANVS.

Ista, (siste pedem lector) BODLEIVS in urnâ
Conditur: *Oxonidum* Fama, Columna, Pater.

O quàm pius fuit & benignus, artibus
Excultus varijs? (proh dolor!) at fuit;
Esse BODLEIVM cuperem referre,

Estq; BODLEIVS: nec enim perire
Hic potest, nullo moritur^o ævo.
Prædicet *Xerxem* φιλοβελῶν olim
Persis: *Ægypt^o* *Ptolemaëum* honoret,
Roma *Lucullum* referat, bonūmve
Cæsarem: laudet *Syria* juvenus

Docta, *Seleucum* Charites foventem:

A *Græcis* benè *Pisistratus* audiat.

BODLEIVM sua *DEVONIA* jactitet.

Heroasq; canens terra *BRITANNA* suos,
BODLEIVM repetat, matremq; coëstimet *Iscam*.

MATTHIAS STILE in Art. Incept.

Coll. Exon. Socius.

Ad Academiam de iuramento quo tenentur
in Bibliothecam ingressuri.

P Arciùs Alma tuas Academia, parciùs vrge
Leges, & jubeas jura sileret tua;
Quæ BODLEIANIS cupiunt prohibere lituras
Libris; nam pietas est violare fidem.
BODLEIIANNALES tot sicco lumine quisquam
Perleget, & maculas differet ille pias?

Relligio

Relligio hæc facinus; nallam BODLEIÆ penates
 Temnere tam rigidos, & scelus esse tuum.
 Jurati non sunt oculi: mea lumina Libros
 Jurabunt lachrymis commaculare suis.
 Sed cineres BODLEIÆ tui mihi libri, & in istis
 Hæreo; at hos lachrymis tingere nil prohibet.

G. L. Col. Or.

IN MORTEM NOBILISSIMI LITERARUM
 Mechanatis Thomæ Bodleij Equitis Aulici
 rati Publicæ Bibliothecæ Fundatoris
 Epicedium.

QUÆ nova curarum moles? quæ tanta recentis
 Obruit ambitio luctus? quonam usque dolotis
 Fundimur in lachrymas? Pythij quid limina vatis
 Invita, & toties repetito nomine lassas
 Vexamus Musas? surdasque laceramus aures
 Thespiadum? Sicci fontes & anhelæ pœsis
 Plura fatiscienti vix præbent carmina plectro.
 Non satis ô superi, quod inexorabile pensum
 Funereos nuper luctus, clademque Lyceo
 Protulit effætam? quin & dum prodigus humor
 Diffuat ex oculis, albisque novissimus horror
 Infideat venis, & adhuc fumante ruinâ
 Tam celebri, crebros placuit miscere dolores?
 Et, velut occidua ruoret Natura senectâ,
 Publica privatis confundere damna sepulchris?
 Heu, quid desertæ tantum meruere Puella,

Solæ ut propitijs Superis, solæq; carerent
 Muneribus fortuna tuis? Quo crimine Parca
 Mortiferos fusos, & noxia stamina nostros
 Protrahis in luctus? Nos nec celanda profanis
 Orgia polluimus labijs, nec sacra protervè
 Sprevimus, & veritas non incestavimus aras.
 Tu tamen audaci sæuissima vipera, clade
 Tot rapis Atlantes Musarum? & vulnere binos
 Oxoniæ genios petis vno? tunè juventam
 Plorandam, & senium BODLEII morte coæuâ
 Damnas? & parili socias nequissima busto?
 Iam dolor indignans præruptâ mole feratur,
 Stentoris evincat strepitus; & cura tacendi
 Impatiens rauco terram clamore fatiget.
 Nec brevis extincto recidat cum funere luctus
 Frivulus & vacuus moeror cui sera medentur
 Tempora. Sed nostras, celebris BODLEII querelas
 Extendisse juvat. Non hora, diesvè, nec ætas,
 Non chelys Odrysijs vatis pulsata loquaces
 Mulcebit gemitus. Scelus est imponere legem
 His curis, vllumvè modum censere dolendi.
 Vosq; ô pullati Patres, juvenesq; togati,
 Commiscete pios fletus: liberrimus imber
 Per vultus stiller, qualem Sipylëia mater
 Esse suum veller, totam exhaurite Pyrenen,
 (Si quos contineat pallantes ripa liquores:)
 Exhaurite genas: nec flendi expleta voluptas
 Sistat, dum graviter plorata in funera falsi
 Deficient rores, & deferat humor ocellos.

Maestè igitur lachrymis: vos humectate calentem

Patroni cinerem, qui restauravit egenas
 Artes, & sterilem donis *Helicon* rigavit;
 Quodq; vnum superest, lachrymosas solvite grates.

Sed dolor & voces, & inania carmina fordent
 Muneribus collata tuis; quæ carmine digno
 Si colerem, attonitis hærent muta palatis
 Verba, ac in stupidas migrarent metra lituras.
 Nempe his exequijs & funere nemo poëta
 Prodit, adulantem spernit tua vita poësin,
 Nec palponis eget nimis infinita Camœnis
 Integritas. Minus est, quicquid vel fingere vatis
 Deliri phantasma potest. Tu moribus æquis,
 Et vita constante reas perstringere Musas
 Et calamos audes: vt præcellentia visum
 Comminuunt objecta, & debilis organa sensus.
 O nos felices! si fata sinistra, tuamq;
 Mortem ementiri, & luctu mendace liceret
 Fingere quos patimur, vel non sentire dolores.
 Quam gratè mendax hæc si longæva maneret
 Fictio? quàm felix foret impostura poësis?

At probitas, meritum, & toto venerabilis orbe
 Canities finem & senibus fatale sepulchrum
 Non vsq; impediunt. Quæ si vesana tyrannis
 Fatorum æquali trutinasset lance, Trophæum
 Oxoniense tuis Musis studijsq; dicatum,
 O quantum morbi, quantum minuisse senilis
 Languoris poterat? Medicina superstitis ævi
 Illud opus fusos agilesq; retexere telas
 Parcarum meruit; Colchivè potentior herbis
 Antidotus Pyliæ donârat lustra senectæ.

Tu tamen occumbis, Nec enim tua prodiga virtus
 Quæ bellum cum morte gerit, fatoq; resistit,
 Avertisse valet morbos, aut membra supremæ
 Eripuisse pyræ. De te lex invida fortis
 Nil nisi plorandum sceleton mœstumq; cadaver,
 Et (quam non potuit solam minuisse) reliquit
 Famam. Semirutos facili de pulvere vultus
 Hæc vsq; attollet; quam nec stupidissima Lethes
 Flumina delebunt, nec sera oblivio carpet:
 Centro immobilior stabit, dum temporis hausta
 Clepsydra deficiat, vel falx obtusa fatiscat.

Et quia tam grandi par est superesse ruinæ
 Gladis anamnesten, promptis si dextera votis
 Æqua foret, quantum, quātū tibi mœsta Calena
 Erigeret bustum? cumlaret marmora priscis
 Æmula Mausoli saxi; quibus invida cedat
 Memphis, & ad mediū scandentes æthera turre:
 Vinceret artificum curas, dum nomen in omni
 Quærat amare tuum pietas operosa metallo.

Sed quid opus statuâ? miseri tua cura Lycei
 Officium præcurrit iners, & tarda præiuit
 Vota. Sibyllino monumentum clarius antro
 Vivere quo posses functus, Tripodemq; parâsti
 Quo doctæ prodire queant oracula famæ.
 Et, quasi mortalem dedignareris honorem,
 Curabas olim ne talio posthuma tantum
 Obscuraret opus. (Nam qui par reddere factis
 BODLEII studet, impostor meritiq; profanus
 Obtrectator erit.) Non est tibi marmor emendum,
 Nullaq; perjuri mendax inscriptio saxi

Conducenda manet. Tumulus, tumulq; poema

Bibliotheca tui. Titulum qui perlegit istum,

Non eget auxilijs genuini interpretis hospes.

Te vitamq; tuam notissimus ille * character

Tam viuis animat graphijs, vt nullus agrestis,

Nec puer in saxis depictum nesciat istis

BODLEIVM, nisi qui rudimenta & grammata nescit.

* Bibliotheca
extructa in
formam lito-
re Tæ.

Hanc igitur vestrum (potior Prolemæe) sepulchrum

Appellare iuvat. Melius condêris in illo

Sarcophago, quàm si cumulatae pondera gazæ

Sparfos opprimerent cineres, statuamvè Colossi

Grandes munirent, erectaq; Pyramis ingens

Fulciret marmor. Nec te vulgare decebit

Bustum: nam citreis cistis auroq; sepultus

Vilior umbra fores. Tumulis tectoria quærant

Qui nihil obscuris annis, vitâq; palustri

Quô memorentur, habent. Veniet felicior ætas

Quâ puer innatus, lustrisq; incognita nostris

Progenies, felix venerandi nomen amabit

BODLEII, & seris recolet natalia fastis:

Quâ tua (Mecænas studiorum) erit ominis instar

Mentio, quâq; recens memorandi gloria crescet

Muneris. Vt taceant homines tua saxa loquentur,

Atq; ea vivacem referent emblemata famam;

Donec abortivâ mundum solvente ruinâ.

Vltima furtivos occludent secula cursus.

Ite pij manes, ite, & gaudete supremam

Illuxisse diem: Tuq; .ô quascunq; per auras

Labere, BODLEII felicior umbra, Sorores

Exprobrato leves, & debile spernito Fatum.

Mors tua nobilior vitâ est, cinerumq; tuorum
 Claræ reliquiae vincunt audacia saxa
 Pyramidum, & Pharij superant monumenta sepulchri.

HENRICVS KINGE ex *Aed. Christi*
in Artibus Baccal.

*Ad Bodleium, de unicâ eius filiâ Bibliothecâ publicâ,
 in similitudinem T extructâ.*

CVM Natura tibi proterva Mater,
 Lucinam facilem diù negaret:
 Ars prolem dedit æmulo labore,
 Et te Filiolâ Patrem beavit,
 (Contra spem solitam, patrumq; legē,) *I*
 Quam possis meritò tuam vocare.
 Nam! (quanta est oculis fides!) patrizat.
 Sed damnosa dies, inersq; bruma,
 (In damnum tamen hoc laboriosa,) *B*
 Vernantis prohibent vices amoris:
 Et frustrant tenuem relationem,
 Quòd qui fulsit opus, recessit Atlas.
 Quàm nunc se Veneris dari Marito,
 Atq; intrare rogos velit paternos!
 Quàm nunc in cineres, scabrumq; rudus,
 Atq; informe velit Chaos reverti!
 Vt quæ tot vigilata per labores,
 Fessos artificum reliquit artus,
Ingens, Nulla foret. sed ista saltem
 Non possunt Monumenta sic perire.
 Nunc humore madens, & ebriosa,

In

In saxum, in Nioben, stupens, rigescit.

Et percussa licet dolore muto,

At vultus propria nota loquaces

Ostendit; lapidosa perq; labra

Macram lambit * Imaginem, & dolosam

Amplexu rigido tenet figuram,

Cum verâ nequeat simul potiri.

* Effigies ejus
in Bibliothe-
ca panetia af-
fixa.

Sic ut cæcus amor fuit, dolor q;

Cæcus : nec similem virum dolendo,

Exhausisse genas pudebit vnquam.

Amphion lapides blandâ testudine movit,

Demulsiq; feras malè obstinatas.

Et tu saxa moves, & te cæmenta sequuntur:

O si sarcophagum movere posses!

De sepulchro eius.

Cùm sudant lachrymas tua marmora, credo sepulchri,

Tam durum pondus, nolle gravare senem.

Cùm tot parâsti plaustra voluminum,

Vt suspicemur, nè philyræ brevi,

Et charta desint; nevè Nilo

Deficiat sterilis papyrus.

Vt vix supersit, quod nimis adderet

Mendaciorum conscia Hyperbole.

Mortalium quis vidit vnquam

Luxuriam studiosiorem ?

Sed

Sed nunc senescit vena benignior:
 Luxuq; inæsto prosequimur tuum
 Funus: dolor jam doctus instat,
 Atq; diu meditatus imber.
 Nam, cum remittant septem Hyades facem,
 Si destinatam diluviem, hispidis
 Minentur agris: quot, relictae
 Cum Domino viduantur Artes,
 Sparguntq; lumen debile, & vltimum;
 Imbres ferentur, perq; oculos fluent?
 Nonnè elaborabunt dolorem
 Flendo, scientifica Puella?
 Sic busta Phoebus non tacuit Lini?
 Et nunc pudebit iusta rependere
 Lamenta? sed jam verba sordent:
 Fortior & dolor est tacere.

Authores superas stricti pedis, atq; soluti,
 Authorum quod tu, structor & author eras.
 Cuius verba parent, tamen ægre facta sequuntur:
 Nempe minor labor est dicere, quam facere.
 Sed cum tot Veterum gaudes animasse labores,
 Non potis es Sceleton nunc animare tuum.

*De tribus Coronis in Insignibus eius, deq; in-
 scriptione, Quarta perennis.*

Cedant ferta tibi, varijs redimita corymbis,
 Atq; triumphales laurus: nec civica quercus
 Captivi pretium civis, nunc præbeat animum
 Vtibus; vt saturi peritura volumina scribant.

Nunc

Nunc & *Gnosſiacę celeberrima fama Coronę,
 Additus & ſtellis honor, ardens igne noveno,
 Eclipſin patitur nigram, metuitq; revelli:
 Nè, cum perpetuas, obſcura crepuſcula luci
 Inducant tenebras, deſertam quærere rursus
 Cogatur Dominam, viridis per littora Naxi.
 Scilicet occidui BODLEII *Quarta Corona,*
 Scandit quò Dominus; Dominiq; potentior vmbra
 Inviſamq; fugit terram, cœlumq; meretur.
 Et jam deridet *Socias*, multâq; ſuperba
 Lampade, pallidulas procùl aſpicit: at procùl illę
 Artibus adjunctę reſident, miſcentq; querelas.
 Nunc & amicitias ineunt, & fœdera luſtus.
 Fataq; inexperto laſſant mœrore, quòd illis
 Non etiam licuit, ſtellata cubilia adire,
 Et miſcere faces; vt nunc confundere luſtus.
 Sed cùm nil poterit ſtellis, Cœlovè metallum
 Addere: jam cupiunt humano pollice radi;
 Et Polycleteo gaudent ſe vivere cœlo.
 Cumq; animam nequeant, pergunt comitare ſepulchrũ.

* Corona
 Ariadnes.

EPITAPHIV M.

Quisquis plus ſolito divitias ſtupes,
 Qui piẽtas tabulas, atq; Corinthia,
 Jaẽtasq; inſtabilis delicias Deę;
 Exoptare tamen plura paratior:
 BODLEIVM videas; qui didicit modum
 Et vitę, & manibus ponere prodigis:
 Qui non luxurię, ſed dedit Artibus.
 Nec longã placuit ſtemma propagine;

K

Nec

Nec servorum acies, bella minantium;
 Non ætate suâ, concha vetustior;
 Nec, præter titulos quos posuit libris,
 Captavit titulos, (non sua nomina);
 Sed quantum studio condidit utili,
 Impendit studijs : nuncq; superstites
 Desunt qui studeant. nam magis oscitant,
 Cum tantum videant esse voluminum,
 Ut multum vigilet, qui legat *Indices*.
 Nec jam exhausta manent dona; nec aruit,
 Sed torpet manus, in dona profusior:
 Expectatq; diem, quo magis effluat.
 I nunc, & tumulum bustaq; compara,
 Et pompam, comites quam videant magis,
 Quàm sentire velint, aut gravius pati.
 Cùmq; tibi similis sit desperatio vitæ,
 Hunc sequere, & discas sic quoq; posse mori.

IOHANNES KINGE ex *Æde Christi*
in Art. Bacc.

Quid tibi magnificè structum, *BODLEIE*, paratur
 Funus? Quid struimus nos Monumenta tibi?
 Tu tibi magnificum Tumulum, Venerande, parasti
 Nam patet in tumulum, Bibliotheca, tuum;
 Dum pietas, Musæq; vigent, fatiq; supersunt
 Artes : non poterunt, hæc Monumenta, mori.

Alma parens solita est natos nutrire : Parentem
 Almam tu nutris, nate, paterq; tuam.

ROBERTVS KINGE *Ædis Christi Alumnus.*

Magno

M Agno Pelleo juveni dum sufficit urna,
 Alcidae cineres parva feretra tenent;
 Felix BODLEIUS, tumulus tibi Bibliotheca,
 Major utroq; tibi tu quia major eras.

Academia Oxon: Cantabrigiam alloquitur.

Dum legis hos luctus mœstæ solatia mentis

Alma soror, ne sis ingeniosa nimis.

Tanta mihi miseræ venit, talisq; ruina,

Ut cogi in lachrymas te quoq; posse putem.

Sit tua, sit facies, qualem decet esse sororis,

Ærumnæ socios tanta ruina petit.

Me juvat infandum posthac tacuisse dolorem,

Qui gemitus non est carmine, pectus habet.

T. GOFFE *Ædis Christi Alumnus.*

Alma mater Academia defunctum Bodleium deflet.

Q Vid superesse mihi natis contingit ademptis?

Esse ego cum nohim fata quid esse volunt?

Ut non esse meos, sic me nocet esse; perire

Dulce mihi, nati cum periere mei.

Funus heri, funusq; hodiè, cràs funera, matrem

Natorum ad funus quælibet hora vocat.

Funera funeribus vidi superaddita; vidi

Corpora corporibus juncta superstes ego.

Ut vidi, perij, verum ut pereundo superfim,

Et possem in natis sæpè perire meis.

Quæ mea culpa tamen? nisi si peperisse vocari

Culpa potest, nisi si culpa tulisse potest.

Nonnè sat *Hollandum* perijisse, & ab ubere raptum,

Nonnè satis terris deposuisse meum?

Quin & BODLEIVM cogar deflere sepultum,
 Quin & BODLEIO sim viduata, meo?
 Nempe erat ille mihi natus pius; illius ora
 Maternis manibus sæpè lavata meis.
 Ille inopem matrem dita vir, & ille dolenti
 Gaudia, vita fuit, dum fuit, ille mihi.
 Dum fuit (ô dolor est talem memorare fuisse
 Et non esse!) mihi tecta laresq; dedit.
 Verum vbi fata vocare, abiit quo fata vocârunt,
 Ille etiam matrem destituitq; suam.
 2. Sam. cap. 1. *Gath* hoc ignoret, non audiat *Askelon* ista,
 7. 20. Nec *Turca* hoc fatum, nec *Iesuita* sciat.
 Nesciat *Ethnicus* hoc, nec *Eoa* intelligat ora,
 Nec noscat casus *Roma superba* meos.
 De fatiis tantis ne *incircumcisa* triumphent
Corde, infelicem me miseramq; vocent.

ROB. STRINGER, Nov. Col. Soc.

Ad Mertonenses.

O quibus & cineres, BODLEIVS, & ossa remisit,
 (Semper judicijs ossa verenda meis)
 Augustam nolite (viri) superaddere tumbam,
 Tota sed in tumulum transeat ipsa Domus:
 Transeat in tumulum: portisq; inscribite vestris,
 Nil nisi, BODLEIVS vixit, & hic situs est.

Plurimus hoc ævum scribendi possidet ardor,
 Producit librum, quælibet hora, novum.

Sed

Sed quia BODLEIVS librorum crexit Asylum,

Cur non plura solent scribere, miror ego.

Scribite felices, *Expurgatorius index*

Istum non audet sollicitare locum.

GVILIELMVS OLDIS *Nov. Coll. Socius.*

Quid fletu, aut dulci mulcemus carmine fatum?

Jacturæ tantæ non capit ira modum.

Quod possum facio, singultibus aëra nudum,

Atq; interruptis sydera pulso sonis.

Nescio quo saxo, quo te tumuloue reponam,

Hospite non tanto digna videtur humus.

Marmora non claudēt; tibi Bibliotheca Sepulchrum:

Omnibus inscripta est & tua vita libris.

G. GOWER *Edis Christi alumnus.*

BODLEIO functo, totus quem personat orbis,

Musarum & gestit plangere plena cohors,

Pensanti mecum quid scribam, Musa mihi inquit,

Nil dubites quicquam scribere, scribe modò.

Sufficit in carmen BODLEI nomen; & illud

Si solum referas, cetera fama feret.

Sin retices nomen, dicas cecidisse Calenæ

Patronum; & nomen quàm citò mundus habet?

Et satis hæc mundo: dolor at sibi plura reposcit,

Liber & in lachrymas totus abire cupit.

Ergò ito, & totus (latè panduntur ocelli)

Diffue, sed totus fac, dolor, ut redeas.

Sed iuvat vario dolere versu,
 Toto dum iuvat impetu dolere,
 Ut crescat dolor, & meando pergens,
 Per multas species, novasq; formas,
 Per fluxum pariat novos dolores,
 Et novi generis, novæq; formæ,
 Omnes dissimiles sibi, suôq;
 Vnumquemq; patri, patrem parenti,
 Ut primus modò nesciat supremum,
 Nèc prorsus sciat ultimus priorem;
 At veros paritèr, piôsque luctus
 Omnes, & studio pares dolores.
 At tu, quid (magè ceteris venuste,
 Demulcens animos, viamq; sternens
 Ad jocos potiùs, facetiâsq;)
 Superbe Hendecasyllabe, incitato
 Sic primò properas meare gressu?
 Te non ista decent. Recede, vade,
 Vade, in rem miserè malam recede,
 Patronumq; novum, nefande, quære.

Jambe surge, versuum celerrime,
 Jambe, nate dire luctuum pater,
 Vindex dolorum, & ultor, ejulans tonos,
 Qui sidera feriant, & alta verberent
 Tonantis ipsa culmina. Ecce concidit
 Et orbis alter, ac ocellus orbium,
 Serena lux ocelli, & omnium decus,
 Sonora vox popelli, & omnium preces,
 Decus perenne posterorum temporum,

Horum, priorum, & omnium, & vota omnium;
 Honos honoris optimusq; , & optimus
 Decor decoris, & salutis optima
 Salus, amoris ipse amor, & ipse Veneris
 Lepos, & ipsa Gratiarum gratia,
 Facetiarum & omnium facetiæ.
 Et quicquid vspiam est beatitudinis,
 Leporis, aut iucunditatis, omnia
 Vno hoc perierunt, occidente Apolline.
 O ergò Iambe stringe dira, tristia,
 Crudelia stringe verba, stricta fortitèr
 Ad vsq; cœlum, Avernum & vsq; conjice;
 Profana, sacra, saxa, templa percutè;
 Tuâq; strage misceantur omnia.
 Vt tanta Ganges, tanta sentiat Tagus,
 Et infimi Antipodes, (magister artium &
 Ille sapiens si vera docuit, innumeros
 Docendo mundos) tanta cuncti, singuli,
 Vbiq; mundi, & vndiquâq; sentiant,
 Et Echo, luctuosa virgo, dissipet,
 Et hinc, & inde, & vndiquâq; verberet,
 Ab vno in alterumq; mundum, referat hæc,
 Amissa in vno, dona tanta Apolline.
 Sed ista agendo quis, vel dignè flendo par?
 O ergo Iambe parce luctibus; satis
 Et quod nequis, noli nimium, Silens dolor,
 Velata tabula, quàm loquens, plura loquitur.
 Vt soror tristis (licet ipsa multò
 Quàm soror tristis magis) ô Calena,
Vidit

Vidit ablatum tibi sic patronum,
 Fertur immensos cumulasse planctus,
 Et ferè librum, penitus dolorum
 In tuam causam, tibi protulisse.
 At soror tristis (licet ipsa multò
 Quàm soror tristis magis) ô Calena,
 Si flet ablatum tibi sic patronum:
 Tu tuum quali sequerere fletu?
 Quosq; deberes cumulare planctus?
 Quos libros mundo dare? Nempe multò
 Quàm soror tristis magis, ô Calena.

Augusto, petijt, Cæsare mortuo,
 Afflicta innumeris Roma tumultibus,
 Ut nunquam aut fuerit natus, ad vlcima
 Aut nunquam fuerit tempora, mortuus.
 Planctus proh miseri! proh dolor impius!
 Defunctoq; minùs, sed sibi consulens,
 BODLEIVM sequimur non ita; nec tamen
 BODLEI minor est ad cineres dolor,
 Aut cultus minor, aut obsequium minus.
 Natus quòd fuerit, qualia publicæ
 Privatæq; rei, gaudia contulit!
 Et quantum decus ad nomen habet suum!
 Et nato, ut cineres non peteret suos,
 Maturâq; pias morte favillulas,
 Ut quisquam tumidâ fronte misellulus
 Optet? Proh facinus, proh scelus horridum!
 Illi ut, prospiciens ad sua commoda,
 Isthæc invideat gaudia, quæ sinu

Iam patris tenet hic optimus, optimi?
 Vota at *sancte* modò si dederis *pater*,
 (Propensi placito nam obsequimur tuo.)
 Non optasse aliud nos miseros patet,
 Quàm nostra ut potiùs, quàm sua lumina
 Clausisset priùs, & coelica de novo
 Scandisset populo, sidera, seriùs.

BODLEIVM, tennes cū transmigravit in auras,
 Summum supremi petiturus culmen Olympi,
 Claviger, astantem coelorum ad limina, Petrus
 Vidit, & ingressum (perhibet sic Roma) negavit:
 Et iussit monstrare Opera; at (nec tunc mora) claros
 Quattuor ille suos Legatos monstrat, & aliam
 Immenso sumptu fundatam Bibliothecam
 Innumeris fartamq; libris, & turribus altam
 Et nondum extructas, multo tamen ære struendas,
 Ornandasq; Scholas: Opera omnia, non modò coelum,
 (Si quævis possint opera illud;) quæ mereantur,
 Ipsas sed Petri (si fas sit dicere) claves:
 (Parciùs ista licet, rubicundo & protulit ore.)
 Hæc ubi stelliferi sublimi in limine coeli
 Sic tractarentur: (Fictis nam vera profanis
 Immiscere juvat; sacratæ ut fabula Romæ
 Clariùs emergat.) Paulus simul adstitit, ambas
 (Talia ludenti mihi sacra scientia parcat.)
 Inijciensq; manus tremebundi in pectora Petri,
 Ingentes rapuit claves; Petroq; relicto,
 BODLEIVM accessit; priùs & quàm intraret in arcem,
 Injunxit monstrare Fidem; cui doctus ad vnum

Omnes articulos, & sanæ relligionis
 Dogmata sana refert, de multis fluxa magistris,
 Inclyta quos totum diffudit fama per orbem.
 In fideiq; notam meliorem; retrò precatur,
 Ut sua respiceret benefacta sequentia, secum
 Námq; suam mens pura fidem gestârat, at indè
 Jam modò cessuram, fidei hìc namq; vltimus actus.
 Vidit, & advertit Paulus, fideiq; serenæ
 Assensum tulit ipse suum; Petròq; vocato,
 Restituit claves, atq; ostia pandere iussit.
 Ille gerit morem; B O D L E I O &, lite peremptâ,
 Obvia sanctigeri patuit sic ianua coeli.

At tristis ô Iambe redi, & hoc vltimum
 Pijssimis absolve votum manibus :
 Ad alta curre tecta Olympici Jovis;
 Patris volutus ad pedes, ibi cade,
 Precesq; funde: (Fas sit hasce fundere.)
 Tenellam vt animam, in arce quæ modò suâ,
 Vacua molestijs, pias agit ferias,
 Suis tenere manibus ipse pergeret,
 Suis & ipse complicare brachijs,
 Suóq; sic recumbere in sinu daret,
 Ut indè sempiterna prodeat quies,
 Quiémq; nulla suscitet molestia,
 Molestiam diésq; nullus adferat :
 At alma vivat, & beata sentiat
 Per omne seculum perenne gaudium.
 Iambe siste, & otio vaces tuo.

Vndè at defluxi, redij; nullumq; dolorem,
 Inveni carmen, quod satiare potest.
 Atq; ferè videor mihi jam risisse; dolores
 Sic cecini : at cantus flebilis iste fuit.
 Volvitur in numeris, fateor, sed non numerandis :
 Inq; modos luctus crêvit, at absq; modo.
 Nèc satis ipse dolor sibi fecit adhuc, nèc in vlllo
 Carmine dilabens, est potis vt faciat.
 Impium, at incipiens, vbi desinit, actus in orbem,
 It, redit, & vires, vndè recessit, habet.
 At sibi cum nunquam, nèc votis sufficit; ecce,
 In semet retrò volvitur, atq; filet.

*Ita pyssimos cineres
 mœrens insequutus est*

G. WARBURTON *M. A. ex A. S. M.*

OXonij Phoenix BODLEIVS ad astra volavit,
 Atq; astris clavis clarior ipse micat.
 Vtq; è Phœnicis fœcundâ morte perempti
 Mox patri similis posthuma prodit avis:
 Sic è BODLEII Mecænas funere surgit,
 Cui non diffimile est nomen, & omen idem.
 BODLEIO, BENNETTE, tuo succedis amore,
 Nec tanto cedis tu pietate viro.
 Alter dilectus nobis, dilectus & ipse;
 Ille domum Musis struxit, & ipse struis.
 Ille suum Oxonium dilexit, diligis ipse;
 Nunc est in cœlis alter, & alter eris.

Morte tuâ similemque tui, doctumque patronum
Turba nimis felix Oxoniensis habet.

O quam nos præsens iterum vivendo beares,
Quos jam sublatus sic moriendo beas.

N. C.

BODL. **C**Ur vultus (dilecta mihi mea filia & hæres)

Ille tuus solito tristior esse solet?

Cur facies, flavum nuper quæ fulsit ut aurum,
Nunc ea mutato, visa colore nigra est?

BIBL. Chære Pater qualis soleat frons esse dici,

Cui Phœbus radios denegat ipse suos,

Qualis chara suo, conjux viduata marito,

Vel nutrice infans nata relicta, suâ;

Sors mea talis: eras mihi tu pater, atque maritus,

Et nutrix: & cum membra fuere mihi

Squalida, deformis vultus, faciesque; lutosâ,

Impenditque humeris, certa ruina meis,

Cum mea tecta essent bubonibus, atque columbis.

Nidi, ac argutis, pervia passeribus,

Sic (BODLEIE) tuo me dignabar amore,

Ut quæ nigra fui filia pulchra forem.

Ergo quæ possim tali spoliata parente,

Non mea lamentis, damna dolere meis?

BODL. Desine nata tuum posthac deflere parentem,

Adsum, quem charum, dicis abesse patrem.

Te mihi perpetuâ sobolem, propriamque; dicavi

Hæredem, ut vigeas sumptibus ipsa meis,

Ecce tibi pulchras sedes, et splendida tecta,

Quæis ambire homines, quæisque placere potes,

Ec.

Ecce tibi varios, positos & in ordine libros,
 Queis prodesse viris, queisq; docere potes.
 Sunt tibi magnanimi coniecti in vincula Reges,
 Et tibi dulce putant subdere colla patres;
 Theologi, Artistæ, Prudens-juris, medicusq;
 Hinc atq; hinc veniunt vt jura, sponte ferant.
 Et (quod non omnes soleant curare parentes)
 Si, multis gravida es, fortè futura libris:
 En nova quæ vestros, addenda habitacula foetus
 Accipient: struet hæc provida posteritas;
 Et ne me absentem quereris postea patrem,
 Ecce tibi affectus, pignora larga mei;
 En nummos, terrasq; tuis proventibus aptos,
 En (tenuit quicquid nostra crumena) tuum est.
 Ergo dein noli (mea filia pulchra) querelas
 Edere, sed Musis sacra maneto domus.

TH. GALE in *Art. Mag. Coll. Exon. Socins.*

Academia BODLEIO sua.

EXpers prolis erat BODLEIVS, Me videt, & Tu
 Oxonium, proles, Tu mihi dixit, eris.
 Nec mihi non dotata abeat mea Gnata: Monetæ,
 En do, lego bonæ bis tibi mille Libras.
 O quanta hæc storge! Quo nunc, Pater, ipsa vicissim
 Pro tali Eulogiâ, Te celebrem Elogio?

T. LOFTVS in *Theol. Bac.*
è Col. Magd.

CVi Tumulum famæ sublimibus alta columnis
 Bibliotheca nequit, Bibliopola dabit?
 Vnus tot poterit libros celebrare libellus?
 Stabit & Aonio Bibliotheca pede?
 Immò Pyramidas potius conscendite Musæ
 Extructas, per quos præstitit ipse gradus.
 Metraq; carminibus superaddite, carmina metris,
 Scalaq; Pieridum, prodeat alta, Scholis;
 Quæ coeli excelsam pertingat Bibliothecam,
 Quâ vitæ æternæ scribitur iste Libro.

Si duo sint oculi *Britonum Gymnasia*, quorsum
 Ridet hic, & vultum fletibus iste rigat?

T. ANYAN S.Th.Bac. C.C.C.

DVm funus **BODLEI** tuum celebrare paramus,
 Et pia flebilibus facta referre modis;
 Materia non est qui tantæ sufficit: omnes
 Copia confundit. Cum sua quisq; legit,
 Se dixisse nihil sentit. Tua fama meretur,
 Quot tua vix capiat Bibliotheca libros.
 Quælibet Oxoniæ iampridem Academia cessit;
 Oxoniæ per te cedit at Oxonia.
 Hoc decus, hæc Anglæ non parva est gloria gentis,
 Nulla quod Oxoniæ par sit in orbe Schola:
 Hoc decus, Oxoniæ non parva hæc gloria, in orbe
 Æmula quod non sit Bibliotheca tuæ.
 Nec tamen hic sistis, moriens sed das tua, teq; ;
 Clarior ut sit gens Angla per Oxoniam?

Sit

Sit felix, faustumq; (precor,) quòd, te duce, largis
 Multorum manibus nobile surgit opus.
 Sacrilega vt tandem pudefiat turba, rubescat
 Vana superstitio: postera fama canat;
 Elisabetha Anglùm, Britonum cum regna Jacobus
 Juncta gubernaret, religione pares;
 Plura pij zeli, pauci, monumenta tulerunt
 Anni, quàm tulerant secula multa prius.

E. ATWOOD C.C.C. *Soc. Art. Mag.*

A Nnè *Fides* homines reddat nos *sola* beatos,
 Quæritur, an salvos efficiant opera;
 Nemo BODLEIVM saluum neget atq; beatum,
 Namq; operum plenus vixerat ac fidei:
 Hâc erat in vivis altum super æthera notus,
 Et cum istis superas jam tenet ille domos.

Cùm monumenta tomis tua Te celebrantibus extent
 Tot, titulos arctat cur mea mûsa tuos?

IO. HAMPTON C.C.C. *Art. Mag.*

C Vr jam quisque suo BODLEIVM includere versu
 Certat, & in vincto prostituisset libro?
 (Da mihi qui possit pedibus metirier orbem,
 Haud aliter fient versus & ille pares)
 Scilicet hoc meruit tandem venalis haberi
 Pro donis? aut hunc versus & vrna capit?

Credo,

Credo equidem, nec vana fides; Hoc quisque laborat,
BODLEI Vt nomen charius esse queat.

IOSIAS ROBINSON *è Coll. Linc. Mag. Art.*

* Duce Glo.
cestrig primo
Bibliothecę
fundatore, &
patrono Mu-
sarum aman-
tissimo.

H *Vmfredo* Musę primũ tremuere cadente,
Artesq; obscurã delituere domo.
Phœbus adhuc nullum præbebat lumen Athenis,
Totalemq; ferè passus eclipsin erat.
Donec sensisses artes (BODLEI) cadentes,
Mecænas apto tempore magnificus:
Qui monumenta pius nullam censura ruinam
Donâris musis, munere digna tuo:
Quêis Triviæ, nec templa, nec aëre Mausolea
Quæ vacuo pendent, æquiparanda reor.
Quas tibi libemus lacrymas, facremus honores,
Musarum domibus qui tua, teq; sacras?
Tu facis vt (quamvis moreris) lætemur, & omnis
Quæ vivus dederas, te moriente, ferat.
Tu facis vt posthac nullam timeamus eclipsin,
Tu lumen præbes mortuus, atq; vicens.

T. GARBRAND *in Art. Mag. è Coll. Mag.*

S I cuius memori servatur nomen ab ævo,
Tum BODLEI super fama futura tua est.
Quam lapides, coementa, libri, pictura loquuntur,
Quæq; sonat, quoties Bibliotheca sonat.

DAN. VOTIER *in Art. Mag. è Coll. Trin.*

Ad BODLEIVM defunctum.

AD te marmoreum Sacrum nil ferre juvabit,
 Non opus inscripto hoc, *Conditur in tumulo.*
 Inclyta Scriptorum quot sunt monumenta relictæ,
 Patroni nostris tot monumenta manent.
 Præterea quoties pietas neglecta jacebit,
 BODLEIVS toties *conditur in tumulo.*

THOMAS DOWNER *Mag. Art. Joannensis.*

Ad BODLEIVM.

TV tibi cùm poteras thecam posuisse, putriq;
 Tutari corpus vermis ab ore tuum.
 Antiquis placuit thecam posuisse libellis:
 Ne chartam in viso blatta vel ore petar.
 Blattarum à morſu quòd ſcripta recondis, honorem
 Servant à morſu temporis illa tuum.

IACOBVS WHITEHALL *ex Aede Chriſti.*

NEcſtite verba modis, numeroſq; ciete dolentes,
 Nec numerus numeris, nec modus eſto modis.
 Pangite facta viri, BODLEII plangite fata,
 Facta tamen ſuperant, & ſua fata modum.
 Laudibus an vitam decorem, mortemvè querelis,
 Nulla illi laus eſt, nulla querela ſatis.

A. TOWSE *Iohannensis.*

M

Hic

Hic situs est BODLEIVS Eques. qui cætera quæris,
Templa petas, & qualis erat suggesta docebunt.

ED. GVNTER *ex Aede Christi.*

Comparatio Thomæ Bodleij Equitis Anglicani cum Pto-
lemæo Philadelpho Rege Ægypti, qui Bibliothecam
effecit luculentissimam Alexandriæ
circa annum M. 1679.

Q Vales Ægyptus Ptolemæo solvit honores :
BODLEIVM meritò dic meruisse pares.
Ille olim veterem construxit Bibliothecam.
Hic struxit famâ posteriore novam.
Illa olim Musis queis vixerat ille manebant
Aurea, nunc Musis ferrea secla vides.
Ille olim Rex magnus erat ditissimus auri.
Auratus solum nobilis ipse Eques.
Nil mirum est Reges sacra ponere Musis:
Est sanè mirum cernere sic Equites.
Nil mirū est homines sub primo tempore tales
Vixisse: at mirum est vivere nunc similes.
Non superesse vides de tot modò millibus vnū.
Phœaicem ætatis mors tulit ergo hominum.

I. DROPE *Art. Mag. Col. Magd. Soc.*

M Vsarum sellas struxisti, & Palladis ædes,
Par Domus est cœlo, Te tamen illa minor:

Præ:

Præstare in terris poteris nil gratius; ergò
His structis moreris; nescius inde mori.

I. AISGILL *Art. Mag. C.C.C.*

BODLEIVM, Oxoniæ natúmve patrémve maritúmve
Appellem? numeres tempora & inde pater.
Dicunt primi anni natum, jactant peperisse
Quem succedentes pòst habuere patrem.
Mirum sed verum, matris fuit ipse maritus,
Eligit & dixit, tu mihi sola places.
Filius, officij, vt matrem, dilexit amore,
Vtq; pater dotis filiam amore suam.
Fœdere verè omni nostris devotus Athenis,
Filius atq; parens atq; maritus erat.

Distichon.

Dum vixit tumulos crexit, Bibliotheca
Testis, sic vates funeris ipse fui.

MIC. READ *Art. Mag. è Col. Lin.*

SI fileant homines, lapides tua facta loquentur:
Non opus vt celebrem, te celebrabit opus.
Quod mortale fuit, rapuit mors: fama vigescit,
Dum tua, vel mundus, Bibliotheca manet.

Flumina cur mittunt lachrymarum *lumina gentis?*
Hei mihi *pupillâ* dexter *ocellus* eget.

Edidit in lucem tot libros nullus in ævo:

Authorum posthac maximus *Author* eris.

Multa tuas nequeunt recitare volumina laudes:

Cum sit in innumeris laus tua scripta libris.

DAN. INGALL *Col. Reg. Soc.*

Splendida Pyramidum fileat miracula mundus,
Et fileant reges regia tecta sua.

Vnum BODLEII Monumentum surgat in altum,

Vnum pro cunctis hoc celebretur opus.

Inq; dies crescat, donec jungatur in vnum,

Dijs(reor)& musis grata futura domus.

Cujus in effigie vt concordent vltima primis.

B.coepisse scias, B.fore qui peraget.

Auspice BODLEIO coeptum est, quo morte perempto,

Auspice BENNETTO perficietur opus.

Quod neq; tempestas, tempus, Iovis ira, nec ignis,

Æternum cum sit, funditus abstulerit.

PHIL. CAPPVR *in Art. Mag.*
è Col. Ænei Nasi.

Ad Insignissimum virum T. BODLEIUM
Miletem.

AMusis natus *Miles* quî diceris? aut quî
Tam placidæ stirpi sævior est titulus?

Pro quibus, aut in quos certas? quæ insignia, castra,

Agmina? quævè tuæ munera *Militiæ*?

Pro

(177)
Pro Musis certas, veteres ne lædere possit
Purgando libros Gens nimium Critica.
Hostes, scriptivorum tempus, lapidumq; ruina,
Et Roma astutæ perfida prela, Tui.
Quos superas omnes, lapides renovando vetustos,
Et servando sacro scripta vetusta lare.
Ordine quiq; libri pulchro tua signa sequuntur;
Militat auspicijs Bibliotheca tuis.
Omnes lingua, agmen numero so milite complent
Doctum, (vel quod idem est) vir Philomuse, suum.
Hæc tua militia est: gessisti nobile bellum;
Nec tibi pro meritis, Trina Corona, sat est.

A. WHITE *Art. Mag. C.C.C.*

Ad Lectorem.

SI liber hic bonus est, BODLEI, si malus, idem
Est noster; solos nam dedit ille bonos.

Academia de Libro.

Dum superesse videt multis è millibus unum
Quem daret, & poterat non sine morte dari;
BODLEIVS moriens, librum hunc mihi morte redemit,
Hei mihi vix tanti publica mater eram.
Non eris ergo meus, neq; vivere posco, libellus,
Vivere si nati non sine morte potes.
Quin pia, cui mortem debes, velut hostia chara,
Manibus, & nostri pignus amoris eas.

Ultima Communis dum Mater iusta Marito
 Solvit, & extincto stirps numerosa patri,
 Siccus, & elinguis qui transis busta parentis,
 Pro nati, scelus hoc sit tibi stigma nothi.

Ad BODLEIVM.

Quo vivus matrem decorabas munere, natum
 Defunctum mater. Tu Documenta dabas.
 Æquum est, ut per quem tot sacra volumina vatum
 Vixerunt, vno viveret ille libro.

Ad Eundem.

Non opus est Elego, si quis tua funera fieret;
 Nec, si quis laudes diceret, *Elogio.*
 Hæc (BODLEIE) tibi duo munia præstat abundè,
 Publica Scena tacens, Bibliotheca loquens.

BODLEII hæres BENETTUS, non *Academia.*
 BODLEII, non est hæres *Academia*, non est;
 Nempe hæres, moriens cui bona cuncta dedit.
 Si bona fortunæ; queritur mendica papyrus
 Crebra volans, quam sit publica mater inops;
 Si bona, Virtutes, numeras, parat esse BENETTVM
 Hæredem, moriens cui bona cuncta dedit,

De littera Beta.

Littera nominibus si felix vna duobus
 Villa fuit, Beta est nulla beata magis.
 BODLEIVS BENETTUSq; ad Musas coelitus orta
 Beta est, cui non hæc nomina bina placent.

Tota liber vita est **B O D L E I**, linea cuius
 Ultima, mors, finem claudit, & omne caput.
 Vivendi canones, non præcipit optimus autor,
 Vivit: non mortis leita, sed emoritur.
 Quòd defunt nonnulla, queror. Sine fine fuisset
 Pulchrior in toto non foret orbe liber.
 Sed Deus *Autori* indulget, quòd defuit, ævum
 Cui totum hoc *Vite* nempe dicavit *epitaphium*

S. WILSON *Mag. & Art. & Coll. Exce. Natio.*

Ad matrem Academiam,

Mcesta parens; luctu quis te soletur in isto,
 Qui cunctos madidas, cogit habere, genas?
 A natis solamen aves? à te quoq; nati:
 Natorum auxilium tu petis, liq; tuum.
 Tu natum defles doctum, ditemq; benignum:
 Perdidimus fratrem nos quoq; consimilem.
 Cùm sumus ergo pares damno, pariterq; dolore,
 Communi ex damno, disce dolere minùs.

Sæpe solent teneros natos ditare parentes:
 Ditavit matrem filius iste suam.

C. WEST *Baliol. Art. Mag. Consanguineus.*

Cogita quòd Bibliotheca nostra
 Obstupefendo ruerit fragore:
 Cogita tanta monumenta laudis
 Diruta hostili feritate labi.

Cogita libros tot ab yniverſo
 Orbe ſelectos facibus crematos.
 Cogita luſtus, gemitus, dolores,
 Cogita planctus, lachrymas, querelas
 Quas pius tantâ daret in procella.
 Cogita demum cecidiſſe tantæ
 Qui dedit nobis monumenta laudis.
 Si movet luſtus Operis ruina,
 Et magè Autoris moveat ruina.
 Duplica luſtus, gemitus, dolores
 Duplica planctus, lachrymas, querelas,
 Dum Patrem tantę gemis interemptum
 Bibliothecę.

I. SELLER *Art. Bac. C.C.C.*

Epitaphium.

BODLEY I jacet hîc quicquid ſcit claudier urna:
 Virtutes, pietas non didicere mori.

R. D. C.C.C. A. Bac.

SI Muſæ mœrore ſuo licet eſſe diſertæ,
 Nulla, magis Muſa, Muſa diſerta, meâ eſt.
 Sed quia mœroris muta eſt ſacundia magni,
 Quod ſcripſi, dolet hoc, non tacuiſſe ſatis.
 Nec ſatis, hoc etiam ſcribit, ſe poſſe dolere,
 Et non poſſe ſatis ſcribere Muſa dolet.

GVL. MARBURY *Armig. filius nat. Max.*
in Art. Bac. Col. Aet. Naſ.

Qui

Qui jacet hic, non ille *iacet*; sed ad astra volavit;
Altera quò fugeret pars nisi clausa foret.

Epitaphium.

BODLEIVS jacet hic: tumulo tumulantur eodem
Suada, Sophia, Lepos, Mula, Minerva, Charis.

ED. WARREN *Art. Bac. Lateport.*

*De litera T in cuius formam constructa
est Bibliotheca.*

Littera si dubites quæ sit pulcherrima, Thomæ
Littera **BODLEII** T pretiosa docet.

De Catalogo Benefactorum Bibliothecæ

BODLEIANÆ.

Vivet ab interitu post mortem in secula liber
Cui tribuit vitam Nominis iste *Liber.*

THO. BODLEIVS matris Oxon,
pater & filius.

Errat Aristoteles noster, dum nolit eisdem

Vnâ subjectis ambo *Relata* dari;

Nuper erat, qui noster erat, **BODLEIVS** vnus

Vnius matris Filius atq; Pater.

ED. ANDREW *in Art. Bac.*
& Col. Ænei Nas.

SI quid adhuc restat succi, lachrymasq; dolores
 Non exsiccârunt, (*squalida turba*) graves,
 BODLEII tumultum lachrymarû mergite rivis,
 Vrnâ Cygnæis condecorate modis.
 Vester erat, dum vivus erat; vos funera nulla
 Illius esse vetant, qui modo vester erat.
 Illi Academia chara parens, pater ille parentis,
 Et vitam, acceptam cui tulit, ille dedit.
 Qui vitam ergo dedit vobis, vitam ille vicissim
 Accipiat, doctis funera musa vetat:
 Claraq; musarum qui tot monumenta reliquit,
 Perpetuæ famæ sint monumenta suæ.

HOP. SIDENHAM *in Art. Bac.,*
è Col. Magd.

In obitum Thomæ Bodleij Equitis aurati.

Est modus in rebus? Non; Bibliotheca negabit
 Vllum BODLEII rebus inesse modum,
 Nî modus est superare modum: vel nî super omnem
 Condendi morem condere, sit modicum.

GVL. LANCASTER *in Art. Bacc. è Coll. Reg.*

BODLEIUM non est mirum conscendere coelos:
 Nempe huc *structuram* sustulit ante suam.
 BODLEIUM non est mirum conscendere coelos:
 Nempe huc sublatus laudibus ante fuit.
 Nunc autem mundana relinquens omnia, terris
 Structuram & laudes dat, petit ipse Polum.

GV. BOD. *ex Aula Cer. Art. Bacc.*

Oxonium ternas necit sibi jure coronas,
 Jure & tres THOMAS vendicat ipse sibi.
 Discrimen quæris? tale est, *Academia* Librum
 Vnum; sed Libros is dedit innumeros.

THO. VICARS *Reg. in Art. Bacc.*

BODLEIVS cecidit: sine luctu talia fari
 Quis poterit? siccis luminibusvè queri?
 Quem deflent omnes Musarum & Apollinis ædes,
 Quem dolet argutæ tota corona Scholæ.
 Siste tamen lachrymas *Academia*, siste dolores,
 In coelis vivit, quem cecidisse putas.
 Non oleum perdit, consumptus corpore: lampas
 Luxit, & in coelo lampadis instar erit.

THO. ABBOTT *in Art. Bac. è Coll. Baliol.*

ANte obitum, BODLEIE, tuum mea Musa filebat.
 Tunc igitur Mutæ nomine digna fuit.
 Verùm dum loquitur de te mea Musa, meretur
 Judicio Liquidæ nomen habere meo.
 Namq; tuum memorans fatum lachrymabile, fontem
 Vertitur in liquidum, quæ modò muta fuit.

De tribus Coronis, quibus olim erat insignitus.

Cur tibi qui dederat Mundus tres, Dive, Coronas,
 Non tibi pro meritis tot quoq; Regna dedit?
 Regnum, credo, tuum de Mundo non fuit isto:
 Ergò non potuit tot tibi Regna dare.

Non opus est librum de te componere: namq;
In libro vitæ tu tuâ facta legis.

FRANC. MATKIN *Iurista Nov. Coll. Socius.*

Corporis est pretiosa tui iactura, sepulchrum
Respuis ipse, at erit Bibliotheca tuum.
Cæsareâ tumulus multò diuturnior urnâ:
Altera par ævo non fuit, alter erit.

RICH. SALTONSTALL *Armiger*
Rac. Art. è Coll. Reg.

In obitum, illustrissimi Equitis aurati, domini
THOMÆ BODLEII.

Vitâ (BODLEIE) tuâ est Academia facta
Dives, sic dives funere facta tuo est;
Immò, non dives, verùm pauperrima facta est:
Nam Te Thesaurum perdidit illa suum.

HEN. JACKSONVS, *ex Aulâ Divi Edmundi Gen.*

Lentius ô vtinam petijsses sidera: laudi
Sed nihil adjicerent secula longa tuæ.

ROB. PHILLIPPES *ex Aul. Cervina.*

Sic vivant nostri, sic, sic, moriantur alumni;
Nam mala mors non est, quam pia vita præit.

ROB. LVCY *Col. Trin.*

Post

Post dolos mundi, Pieratis hostes;
 Post malas prædas, hominum rapinas;
 Post tot immires scelerum patronos;

Fulsit ab alto

Vis dei, virtus reverenda Christi,
 Magna **B O D L E I I** pietas, & ardor:
 Sic Deus servos relevat jacentes

Numine magno.

Non suam sponsam patitur perire,
 Non suum Templum sinet esse foedum,
 Gloriam Musis medios per ignes

Christus adauget.

Vincitur dæmon, tenebræ recedunt,
 Litteræ crescunt, abeunt furores,
 Christus exurgit, moritur cunctis

Factio Turcæ.

G VALL LLOYD *Armig. Col. Ies.*

Cur posuere rogas velamina coccina Musæ?
 Illas cur vestis non nisi nigra tegit?
 Quæris cur pannus vestit delubra nigellus?
 Chartaq; literulis candida tincta nigris?

In promptu causa est: quis enim mirabitur unquam
 Omnia si fiant (Sole cadente) nigra?

Atq; ego quidni te Solem (**B O D L E I I**) vocare;

Qui superasti omnes, Phœbus ut astra, viros?

Cetera Phœbus eras, dispar tantum modo in isto:

Tu post occasum splendidus, ille minus.

T. TVRNOR *Iohannanis.*

L Audabo, BODLEI, ante te lugebo? meretur
Mors luctum, laudem sed tua vita suam.
Neutrum ego luscipiam: meritis namq;, Inclyte Mi-
Nec luctus, nec laus par erit vlla tuis. (les,

Heres BODLEI o facta est Academia nuper,
Cum peteret summum mortuus ipse Deum.
O gratam pietatem, o dona parentibus apta.
Nam donas Patri Te, tua Mater habet.

Filius haud vnquam solvendo est debita Matri:
Fallor? an hæc falsum regula trita sonat?
Nonnihil Oxonio debebas, inclyte, Matri:
Solvisti. o quantum debet at illa tibi!

Quàm BODLEI, sumus tibi devinctissima turba?
Quot nos astrictos vincula firma tenent?
Constringunt libros quæ mille & mille catenæ
Arctius hæ mentes & tibi corda ligant.

T. P. *ex Aula Geru.*

Ad Musas.

T Empus erat quò vos mediâ rignistis in vrbe,
Non erat hospitium Musis, vel recta vacabant.
Nunc colit Oxonium Musas, nunc munere magni
BODLEI hospitium valet ipsi tradere Phœbo.
Vos quæ nunc huius redivivæ munere statis,
Efficite, hic fiat redivivus munere vestro.

G. VERRIERVS *ex Aede Christi.*

Sin-

Singula tolle, *genu* semper quoad esse manebit,
 Sed **BODLEI** *genu* non ita credo tuum.
 Vno te dempto, quamvis tu *singulus* esses,
 Tale hominum, vereor, tollitur omne *genu*.

ED. COLLINS *ex Aul. Cerv.*

Falleris egregiè qui **T** mutam esse putasti,
 Edit enim summos grandiloquosq; sonos.
 Hoc si vix credas, **BODLEI** littera nostri
 Perspicuè tibi **T** Bibliotheca probat.

G. TVCKER *ex Aula Cerv.*

In libris voluit **BODLEI** *vs* vivere; vivet,
 Si vitam poterit Bibliotheca dare;
 Si vitam poterit dare Bibliotheca, datura est
BODLEIANA; potest ille, nec illa mori.

R. FALOWFIELD *è Col. Reg. Gen.*

Ad Anglo-Transfugas

Siccinè Apollineas potuistis linquere turre.
 Et Charitum sedes, Pieridumq; domos?
 Siccine sublimis vobis Oxonia sordet?
 Et Thamesi nullas creditis esse Deas?
 Nec vos tam fœlix doctorum copia, nec vos
 Detinuit studijs apta & amica *Schola*?

Mag.

Tyberinum

Magna quidem fateor, Roma est, nec inutilis olim,
 Et major reliquis, hâc tamen urbe minor.
 Vos tamen *has sedes, dulces has spernitis undas,*
 Et petitis Stygij lurida stagna lacus.
 Haud aliter doctum virgo Pencia Phœbum
 Sprevit, & arguti carmina blanda Dei?
 Nec secus Arcadiæ Divum tibi pulcher Apollo
 Prætulit insanus mente furente Midas.

I. DOWLE Latæport.

A Rdebat, gemino, noster BODLEIVS, amore
 Oxoniæ matris, patris amore Dei.
 His, sese, in partes, divisit, morte, duobus;
 Nam tenet, hic animam; Corpus &, illa tenet.
 Quam benè persolvit, simul, illis, vora, duobus,
 En, cum matre cinis, cum patre civis erit.

ROB. LLOYDE è Coll. Trin.

Q Vot quantosq; viros nuper rapuere rogales
 Flâmæ, quos pressit mors adoperta caput: (xit,
 His comes umbra tua est, numeros BODLEIVS au-
 Auxit in Elysijs vallibus ille pios.
 Sol cœlo est, nostrumq; solum sine sole reliquit,
 Dum cœlo sit sol, nos sine sole sumus.

ROB. GORGE Equitis aurati filius.

Mag.

Magdalena ad Mertona[m] de BODLEIO.

SI tibi quem ipsa dedi (Soror ô Mertona) aluisti,
 Magdalena tibi hunc attamen ipsa dedi:
 Ipsaq; si dederim quem tu Mertona aluisti,
 Hunc aluisti etiam quem (Soror) ipsa dedi.
 Sit tibi sic tua laus, mihi sit mea, gloria nempe
 Sive tuus mihi sit, sit tibi siue meus:
 Vtraq; communem, propriumq; feramus honorem,
 Hinc tu quod meus est, hinc ego quod tuus est.
 Has nobis lites Mater tamen alma diremit,
 BODLEIVM in natis vult numerare suis.
 Et placet, atq; iuvat; suus est: Debetur & illi
 E nostris quicquid vixerit vberibus.
 Sic ego nempe tibi, sic enutrivimus ambæ
 Matri communem filium, & vsq; decus.
 Hic pariter Matrem, pariterq; hunc Mater adornat,
 Et dulcis nobis lux, & vterq; sibi.
 Immò & lætemur, siue ipsa, vel ipsa, vel ambæ,
 Quod gravidæ dignum Matre feramus onus.
 Tu quoq; læteris tam dignum nacta nepotem
 Mater, & in gremio chara reponere tuo.

Verùm hinc ô lachrymæ, nobis hic Filius, iste
 Occidit, & Mater sic tibi chara, nepos.
 Et nunc cuius erit? chari ô clauduntur ocelli,
 Et jacet in gelidâ triste cadaver humo.
 Haud tuus, haud noster nunc est, ea jura fatiscunt
 Mater, & in Patris transijt ille sinum.

Sic ego Mertonæ, Matri ambæ eduximus, omnes
 Vni, nempe Deo, reddidimusq; Patri.
 Immò & lætemur, siue ipsæ, aut ipsa, vel omnes,
 Quod gravidæ dignum Patre feramus onus.
 Hic tamen haud lis est, Pater ô dignissime, dignus
 Non nisi de dono est Filius iste tuo.

Omnes sed functum deflemus, tuq; Nepotem
 Mater, tuq; Soror filium, & ipsa meum.
 Officijs omnes istis obstringimur, omnes
 Vrgemur lachrymis, vos minùs, ipsa magis;
 Nempè sui reliquum, reliquum quodcunq; suorum est,
 Vestris objecit tristicij remoram.
 Namq; animum Patri, Mertonæ corpus, opesq;
 Dat Matri, at veteres nil mihi nî lachrymas.

GVIL. SPARKE in *Art. Mag. è Coll. Magd.*

Non moreris BODLEIE, nec altâ nocte sepultum
 Tam sanctum in tenebris condidit vrna caput.
 Invitâ vivis Lachesi, totusq; superstes,
 Das vitam Matri quæ dedit ante tibi.
 Qui facer in libris, tantoq; in marmore vivit,
 Credis an hunc vlllo marmore posse tegi?

HEN. HALSWELL in *Art. Mag. è Col. Om. An.*

In Augustissimam ipsius Bibliothecam.

NE centum Libycas jactes, Adriane, Columnas,
 Non Ægyptiacus commemoretur honor,

Diffi.

Diffimulet Sixti ostentatrix Roma laborem,
 Francisci curam * Fons preme * Belle Pij :
 BODLEIANO omnis cedat labor. omnibus vna
 Par linguis raucae Bibliotheca Dæ est.

* Fontaine
 Beau apud
 Gallos, vbi
 Biblioth: Frs.
 cis primi.

MAT. COLMORE *Incept. in Art. è C. C. C.*

TE decus æternum sequitur BODLEIE, quod aucta est
 Innumeris per te Bibliotheca libris :
 Cumq; vnus tantum, *vita* qui dicitur, absit,
 Hunc curaturus providus astra petis.

I. V. *Mag. in Art. ex Æde Christi.*

Mortales qui te dicit genuisse parentes,
 Fallitur; Vranie mater, Apollo pater.

TH. COLLY *in Art. Bacc.*

Epitaphium.

Hic situs est Auratus eques BODLEIVS : in quo
 Quæ fuerant, fuerant aurea, cuncta viro.
 Talis quippè fuit cui vita erat aurea, morsq;
 Aurea : hoc in Musas aurea facta docent.
 Aurea si vita est, si mors, plenè aureus ille,
 Carmina cui par est aurea sola dari.

GVLIEL. COMBE *Coll. Ball. in Art. Bacc.*

Nill opus est (BODLEIE) tuas depingere laudes
 In chartis ; laudes cum tua facta sonent.

Cordibus inscribi, non chartis, facta merentur

Talia, quæ nullo sunt peritura die,

Scribuntur dum facta, & Tu quoq; scriberis ipse

Cordibus in nostris, quæ tua facta colunt.

Sed quo atramento? lachrymis: (sic fata volebant:)

Hocq; atramentum mors nimis atra facit.

R. GREENEWODD *in Art. Bac. Gener.*

ex Aula Divi Edmundi.

*De nomine Thoma B O D L Y à Rege imposito,
& inverso Godly.*

* Humfredus
dux Glocest.
fundator Bib-
liothecæ Bo-
nus cognomi-
natus fuit.

E Cce * Boni *Humfredus* viget insignitus honore,

Et B O D L Y titulum gaudet habere P I I.

Dic mihi (nam magno se iudice quisq; tuetur)

Nomine quis major, primus, an iste, suo?

Humfredus populi, Tu sed diplomate Regis

(B O D L I E) Illustris, Te licet esse Pium.

SAM. BERNARD *in Col. Mogd.*

I N summos *Libitina* furit: laus magna *Sepulchrum* est;

Et quod vix calamus, *Mors*, *Tumulusq;* dabunt.

Sic quæcunq; placent abeunt. Sic purior Aer

Exit, & ad coelos evolat alta petens;

Dum fræx, & sentina manet. Sic Messor Aristas

Congerit, & terram vilior Alga regit.

En jacet hic vitam tulerint cui *Saxa* receptam;

Quemq; fleant madidis *marmora* mœsta genis.

En jacet hic vitam tulerit cui *Musa* receptam;

Quemq; gemat laceris *Musa* relicta comis.

Ergò agite ô Juvenes, ite, ite, vnguenta parate;

Et sanctum pingui spargite odore caput.

Sed vereor, pulchrum os, ne te myrtha inquinet; & ne

Vel *Pollinctoris* commaculare manu.

Cur legitis flores & candida lilia *Nympha*?

Non delibutus flos fuit ipse satis?

Ite vnanimes ad mœsta fluenta, Sorores;

Et festinetis (nam vacat ecce) *Mori*.

T. ANDREWES in Art. Bae. C.C.C.

HOrrida pertimui postremæ flumina brumæ,
Omina inundantis certa doloris erant:
Princeps *Henricus* siquidem, & *BODLEIVS* eadem
Occidit, Hæc igitur *Nigra* vocetur *Hyems*.

B. E. C.C.C.

TRistia sollicitos moveant si funera planctus,
Vlla, dolor si quis meruit suspiria, plangat,
Suspiretq; suos lachrymans *Oxonia* casus.
Clarus *Amalthæi* *BODLEIVS* conditor ampli;
Musarumq; sacris *Mecænas* alter *alumnis*
Tollitur, heu (siquid valuisset candida virtus,

Prodesse tunc aliquid memorem fecisse merendo
 Quemq; sui)quàm dignus erat transcendere fines
 Mygdonij, Pylijq; Senis, quas condidit arces
 Ipse suas coleret; Sed ut hæc mortalia temnens
 Munera, coelum adiit, meritis ubi verus habetur
 Semper honos, vivæ & virtutis præmia laudes.

G. STANHOPVS *Col. Bal. Eq. Aur. fil.*

NUnquam Pierides, nunquam ploravit Apollo
 (Nam nec edunt panem, aut dulcia vina bibunt)
 Sed si Pierides, unquam si flieret Apollo,
 Pierides lachrymas nunc, & Apollo darent.

H. RAINSFORD *Armiger.*

Maxima turba tuo (BODLEIÆ) in funere plorant,
 At gaudent donis plurima turba tuis.

Ad eundem.

Nullius mors est in cæsto celebranda dolore,
 Si tua sit siccis pretereunda genis.

F. RAINSFORD.

Sic Musis placet, immortalia dona *Patronis*
 Musarum, vitas & dare mille suis!
 Vivit adhuc generosa tuæ mens æmula famæ
 BODLEIÆ! & fato se superesse cupit!
 Quæ perit (ô frustra locuples) tibi gloria, donec
 Lasciva ignavas cista flagellat opes.

Non

Non famam ægroto moriturus munere palpa,
 Laudari in vita non sine morte, probrum est.
 Quid sit largiri te Bibliotheca docebit,
 Si nescis, lapsas (Satrapæ) conde Scholas.

EDM. LEIGH *Art. Mag. & Col. Æn. Nas. Sec.*

M Vis ipse Domum, dant hæ tibi funera: Musis
 Funera debueras, & tibi Musa Domum.

Aurea BODLEII par coelo regia facta est;
 At minor est Dominus quem brevis urna capit.
 Quis coelum terris non miscet? conditor arcis
 Divinæ, cæco conditur ipse luto.

Qui toties obiit Legati munera terris,
 Astra relegatus nunc ut obiret, obit.

Quid nunc Aoniæ terris habitare Camoenæ

BODLEIVS superas visus inire domos?

Aut tua contendunt BODLEIE palatia coelo,

Aut te plus Musis optat Apollo novem.

Defunctus spirat, per te sacra Theca librorum:

Qui vivus, spirans Bibliotheca fuit.

Qui sacras potuit Musas abducere coelo,

Vt coleret sedes hospita turba suas.

Credibile est illum potuisse ad sydera raptum,

Cum patre Musarum templa subire Iovis.

Ὅς δὴ καὶ ἀκροπολιν, καὶ μύθηα, καὶ τήματα, μύθους
 "Εἰ μὴ ἐκ γένους σὺ λαχὼς τήματα δέ μους.

כִּירוֹךְ סְבוּל חַיִּים אַהֲרָה
 אֲשֶׁר לִנְי בֵּית זַחְתָּהָ
 כִּירוֹךְ סְבוּל גְּבֵר חֲסוֹת
 בֶּן בְּנִיחָה סוֹסֵר כְּסוֹת

I. WALL *Art. Mag. Edis Christi.*

In ortum T. BODLEII Militis.

Ortum BODLEII bello pacine dicarent
 Lis inter Martem est aligerumq; Deum:
 Hermes sacratum Musis, sed præmia Mars vult
 Militis armati pulverulenta sequi:
 Protinus armipotens insigni *Militis* ornat
 BODLEIVM; atq; Hermæ, dat decora ampla togæ.
 Ut Musis vivus, simul et post funera, prosit,
 Pallas & Aoniæ constituere Deæ.

In eiusdem obitum.

BODLEIVM æthereo cur fletis lumine cassum?
 Spirat adhuc, cuius tot monumenta vigent:
 Qui lugens demptum, ista petas pia symbola vitæ,
 Sic illi vitam reddis, & ille tibi.

G. CAPE *S. Theol. Bac. Col. Reg.*

SI pius Æneas toto indigitur in orbe
 Quod patrem tanquam titionem extraxerit igni,
 Portaritq; humeris (onus & non triste pependit:)
 Quid nā BODLEIVM parili virtute putemus

Esse

Esse *pium*, tanto matrem qui amplexus amore,
 Illius ornando ut solum insudaret honori?
 In solitis descendit amor, tuus ignis amoris
 Ascendit, coelum versus, descenderat vnde,
 Et quò jam retrò nunquam rediturus abivit,
 Æternos vbi agat meritis cum talibus annos.

Invenio scriptum; scriptum est, quòd vivere iustus
 Possit, quòdque fides hoc sua sola facit;
 Hoc mihi nū planè sacra dicat pagina, Roma,
 Pronus in errores volverer ecce tuos;
 BODLEY ut video Monumentum, quale nec vlla
 Vel ventura feret, vel tulit acta dies;
 Crediderim facilè vitam deberier ipsi
 Æternam ex meritis: tunc vbi sola fides?
 In coelis, fidei tantum ex fundamine viver,
 In terris, iustis viver, at ex meritis.

T. CAR. *Æneias*.

Encomium vite & mortis q. Cl. Viri

D.T. BODLEY.

D At parvam (ut quidam dicunt) Academia laudem,
 Illius quisquis munere functus erit. (theca?
 Quid Schola, quid Cathedrę profunt? quid Biblio-
 Quid toga, quid vestis, quid uè cucullus habet?
 Scilicet hinc modicę veniunt præconia laudis,
 Nec satis ingenio sunt generosa tuo.

P

At

At benè BODLEIVM hæc decuit Provincia nostrum,
 (Longiùs atq; vtinam sic decuisset eum)
 Ille Togatorum & Cathedris, tritisq; cucullis,
 Plus meruit laudis, plus meriturus erat;
 Quàm repetunt alij tumidis, ex stemmate bullis;
 Sive quibus nasi sufflat in ora calor.
 Dumq; alij eripiunt clero bona, iuraq; solvunt,
 Nescio quot miseris diripienda modis;
 Collapsas cleri fortunas, viscera Christi
 Hic fovet; & rebus sublevar ipse suis.
 Non ignota loquor; probat hæc suprema voluntas;
 Hæc Testamenti dona libellus habet.
 O te BODLEIVM nunc terq; quaterq; beatum:
 Aut redeas; plures aut tibi linque pares.

De loco Cælesti in quo Anima Cl.

BODLEII quiescit.

Est punctum in terrâ, Nadir quod dicitur, vnum;
 Cui Zenith in coelis è regione situm est:
 Hoc residet puncto, clarus BODLEIVS in alto;
 Constituitq; suam Bibliotheca Nadir.
 Adstat & Humphredus noster, Dux, atq; Patronus;
 Et Benefactorum festa corona Virum.
 Invigilat, satagit, semper despectat eandem,
 Nec visus radio frangitur ille suo.

*De cognominibus quatuor Illustr: Fundatorum,
 Pub. Bibliothecarum in Acad. Oxon.*

Cognomen Philobible tuum, venerande^a *Richarde*
 Novimus; estq; tuum Docte^b *Cobhame*, Bonus;

Hum.

^a Rich. Aungervile Episcopus Dunelm.
^b Th. Cobhamus Episcopus Wigorn.
 cognomento Bonus; instituit Bibliothecam publicam in loco ubi nunc est domus Magistrorum Regent. Oxon.

Humphredusq; Bonus, & Pius, at BODLEIUS vocaris;
 Hoc tibi cognomen Rex pius ipse dedit.
 Cetera namq; tuo sumis cognomina jure,
 Tu Bonus, atq; Pius, tu Philobiblus eris.

GODLIE
 Anglicè.

*Ad Galileum; de Novis quibusdam Phæno-
 menis in Luna.*

De speculo quod habes, passim complura feruntur;
 Mixtaq; Phænomenis sunt (Patavine) tuis.
 Atq; equidem memini Montem te dicere quendam
 Extare è Lunæ corpore; mira fides.
 Falleris; excelsæ nam umbra est hæc Bibliothecæ;
 Et BODLEIANVM (si mihi credis) opus.
 Mox alias dabimus maculas, Turresq; Scholasq;
 Res equidem speculo, visaq; digna tuo.

Aliud de loco ubi BODLEIUS obijt.

Quem vivum quondam, parva illa ð Britannia jactat,
 Hunc Magna extinctum terra Britanna dolet.

ð Edes Vr.
 banæ Bodleis
 anz Londini
 in vico cui no
 men Parva
 Britannia,

*Ad Cl V.D. I O. BENETTVM, de Novis Ar-
 tium Scholis Bibliothecæ BODLEI-
 ANÆ annectendis.*

Antipho, tuq; Bryso, nostrum decus atq; Bacone,
 Cessate; & studijs parcite quisq; suis.
 Suscepistis onus gravius quàm ferre potestis:
 Et quadraturas fingitis arte novas.
 Dicet Arithmetes quantum vos Regula fallat:
 Namq; cyphræ par est circulus; estq; nihil.

Ergo qui poteris quadratum æquare rotundo,
 Cum nihilo nequeas æquiparare aliquid?
 Quadratum nobis præstes tu tale BENETTA,
 Cui par nequaquam circulus esse potest.

Ἄλλο, ἐς ΒΟΔΛΕΙΟΝ.

ΒΟΔΛΕΙΟΣ πολλῶν ἥρωεσσι γὰρ ἀγαθὸν ἄλλων
 Θνήσκει: καὶ Μύσῃσι ἀλγέα λυγρὰ οἶρεται.
 Ἀὐτὰρ νῦν πάντας πόνοισι τέλει ἀντὶς ἔθηκεν,
 Ἡμᾶς συμφορὰν κῦδος ἔπειτα μένει,
 Μοῖρ' αὖτε δὴ συμμίχῃσι: τῷ δ' ἐκ ἐπαλίμῃσι ἄλλοι:
 Οὐδέ μιν οὐ χερσὶ χαῖρει, αἶα λυγρῇ.

In symbolum D. Th. Bodley
Quarta Perennis.

Tres olim amissæ celebres sunt Bibliothecæ;
 Ast (ego nî fallor) *Quarta Perennis* erit.
 Tres igitur celebret THOMAS, **Stapletonius* olim:
 THOMAS BODLEIVS nunc mihi primus erit.

* Vid. Staple-
 ton in lib. de
 tribus Thomis

Invitatio utriusq; Acad. ad
Lacrymas.

Artes esse negant nigras quidam; at malè, certè;
 Nam nigras Artes, heu dolor ipse facit.
 Eccè oculi sumus; & nostri duo lumina regni,
 Hoc lacrymante, illud collacrymare decet.

BR. TWYNE S. Theol.
 Bac. C. C. C. Soc.

Ho.

HOras quot vixit BODLEIVS quotuè Minervæ
 Dona dedit, totidem conquerimur lacrymis.
 Et quali Matrem vivens sequeretur honore,
 Tali defunctum carmine Mater eum.

GVLIEL. BOUTH *Equitis aurati & Baronnetti*
filius nat. max. è Coll. Anei-Nas.

In mæstissimum Occasum duorum literarij nostri He-
misphærij longè desideratissimorum Siderum,

(D. THOMÆ BODLEII *Equitis Au-*
rati, & D. Hadriani SARAVIÆ D.

Theol.) è quibus hoc 15°; illud 29°

Ian. 1613. summo omnium
cum luctu occidit.

LVetus, ut umbra, meos sequitur per compita gressus.
 Sive foras extraq; Academica limina degam,
 Sive intrà, occurrunt ferales vsquè cupressi.
 Dividor in luctus, premo (heu!) vix sanus vtrinq;
 Qui vix dum *PATRI exequias & iusta peregi,
 Ad nova iusta vocor. Sic mœstum funere funus
 Truditur, & redeunt, dum truditur, ordine luctus.

*D. D. SA
 RAVIÆ

Ecce adsunt tua fata mihi, BODLEIB, gemenda,
 Sed non sola adsunt. Hinc ut BODLEIVS amore
 Communi compellat, ita hinc SARAVIA iusto
 Devinctum officio rapit ad sua Funera Natum.

O mihi si vires geminent in carmina Musæ,
 Ut merito obsequio exequiæ solvantur vtriq;
 Parce pium nomen BODLEII, parce dolenti,

Si, quæ sola tuis sacratur honoribus, Aræ
Imponam ignotos flores: si laudibus addam
Vnius alterius laudes. Non polluet Aram,
Fortè etiam ornabit, communis victima tantam.

Nobile PAR, quales vix altera viderit ætas,
Altera sed quæret. *Ptolomeus* jure secundus
Ille, sed Hic alter *Mecenas*, magnus vterq;
Phoeboq; & Musis *Euërgeta*. Tertiis istis
Si detur, cadat è coelo admirandus oportet.

Felices animæ, quæ nostræ tædiæ vitæ
Despiciatis jamdudum humana pericula passæ,
Sumite, quas voveo de grato pectore, voces.

Dum me sanguis alet, dum spiritus hos reget artus,
Non cadet è memori BODLEIVS corde; Tuumq;
Nomen apud seros vivet, SARAVIA, fastos.
Ambo sic eritis similes nunc laude, fuistis
Qui prius & vitæ similes & tempore mortis.

Amoris in utrumq; & in alterum officij ergo,
non sine lacrymis vovit

EDVARDVS à MEETKERKE ex *Æde Christi*.

Qui primi, Oxoniæ surgentia culmina, Patres
Lustrabant oculis, Testaq; sacra Pijs;
Credebant faciles, sua primùm secula, nullo
Tempore adæquandos progenuisse viros.
Credere sic jussit pietas; sed senior ætas
Posthuma, deceptos arguit esse Patres.
Credite ad exempli invidiam, qui cernitis; Ista
Si non majorem secla, dedisse parem.

Hoc

Hoc testentur opes; Musarum hoc Testa, Domusq;
 Omnia BODLEII Mens, Manus, Arca, dedit:
 Hoc pia testentur, Libri, monumenta; Magistri
 Morum, quos Mutos dicere turba solet;
 Muti sint quamvis; facient nos esse loquaces,
 Versa nisi in silices pectora nostra forent.

Aliud

Vatibus ista tamen potius linquenda futuris,
 Ut nulli fileant hæc monumenta Dies:
 Me non ingrato majora recludere versu
 Jussit Amicitiae, & Religionis honor.
 Vnica Pectoribus Mens indivisa duobus,
 Icit perpetuum foedus Amicitiae.
 Quod tria firmarunt annorum lustra, peractis
 Heu! quibus; hic animam semiperemptus ago;
 Cur non ille dies, nostræ quoq; terminus esset
 Vitæ, quæ fuerat finis Amicitiae?
 Dijs aliter visum est: Manco (BODLEII) superstes,
 Ut tua nota foret, me quoq; teste, fides:
 Me tua teste fides, sincera & certa salutis,
 Me tua teste fuit, Vitaq; Morsq; bona.
 Cur eadem tibi quæ fuerat bona, pessima nobis?
 Nempe boni interitus pessimus esse solet.
 Hoc malè Musa bonum, stricto pede nostra dolebit;
 Non satis ad luctus vlla querela graves.
 In tua, si Niobe, mutarer marmora; Possim
 Et tumulo & lachrymis, forsitan esse satis.

IO. HAWLEY *Principalis Aula Glöcestrensis.*

Quid!

E terris quæ sivit iter **BODLEIVS** in astra,
 (Non patet ad superas area lata domos:)
 Suspicit, atq; procul nubes, & sidera vidit:
 Coelum mortales est petiisse nefas.

Quid faceret? noster *Zachaus* scandit in altum,
 Et grato Dominum suscipit hospitio.

Sublimem struxit **BODLEIVS** Bibliothecam;
 Hæc iter ascendit, sidera summa ferit.

Quid libros loquar, aut surgentia moenia, censum?

^a En Curatores tempora nostra vident.

Sufficit hoc nobis, sed vix tibi sufficit vni;

Namq; novo nostrum munere munus alis.

ANTON. RICHARDSON *Coll. Reg. Soc.*
& Alma Acad. Procurator.

Quid tam sollicitè, tanto sudore, miselli,
 Quæ benè ponantur vertitis in vitia?

Quin sapite; vnde pias artes didicisse potestis,

BODLEII extructa est Bibliotheca manu.

Discite virtutem hinc, vbi pagina, linea quævis

Vos faciat doctos, vult magis esse Pios.

VINC. GODDARD *C. Magd. Soc.*
& Alma Acad. Procurator.

Marmore non opus est **BODLEIO**; Fabrica splendēs
 Pinnis celsa suis **BODLEII** nomina servat:

Non opus est Titulis; Librorum multa supellex

BODLEIVM loquitur, per sæcula cuncta loquetur.

Constituit
 Vicecanc. &
 Regios Pro.
 na cum Pro.
 urat. Curato.
 res Bibliothe-
 æ, annuo Sa-
 lario addito.

Academia ad Collegium Mertonense.

Tu pars chara mei, Domus inclyta, dulcis alumna;
 Quæ mihi (per Mundum nomina nota) paris
 Occhamum, Scotum, Burleum, teq; Bacone,
 Graios, & Latios, omnigenosq; Sophos:
 BODLEIUM celebrem Domus alina beata dedisti;
 Per multos celebres qui dabit ipse viros.
 Tu cineres serva pretiosos, nomina chara
 BODLEI in nostro pectore semper eruat.

THO. CLAYTON, in *Medicinâ D. &*
Professor Regius.

FLOS Equitum, patriæ & Musarum nobile lumen
 En jacet in minimâ magnus BODLEIVS VRNÂ.
 Parcite vos lacrymis, nec inanes fundite luctus
 Alma cohors; quid enim frustra lugetis ademptum,
 Cujus pars melior Divis superaddita vitâ
 Gaudebit sine fine, novus nunc incola Coeli?
 Nec dabitis monumenta, sibi Monumenta reliquit,
 Mausolæa quibus cedunt, atq; Amphitheatra
 Et Vaticanæ moles, & marmora Romæ.
 Ergò nihil nobis rapuit mors invida: solam
 Christo animam, Musis Patrijs reliqua omnia vovit.

*Morto il BODLEIO, è tramontato il sole
 D' Ossonia, e delle sacre Muse è spento
 Il maggior lume, han perso l' ornamento
 Delle scienze tutte l' alme scuole.*

Q

Ogni

Ogni spirto qua gui si lagna e duole
 Del commun danno, e ne riman contento:
 Al grande Aonio chor, per lo spauento
 Mancan gl' accenti affatto, & le parole.

Mache tanto languir? se l' alma splende
 Lieta la su fra mille menti Diue
 Fra mille Heroi Divini e mille santi.

Non è morto il suo nome, ch' l difende
 Apollo, e per la chiara fama viue
 In mille monumenti, e in mille canti.

ARTH. DVCKE LL.D. è Col. Anim.

Ad Academiam.

CHarus supremo quòd fuit Divùm patri
 BODLEIVS, à Te fata BODLEIVM trahunt,
 Terrâ relictâ possit vt coelo frui.

Quod Tu Tonanti chara, BENETTVM tuum.
 Dat surrogatum plurimus Divùm favor;
 Medicina, summo vt sit malo summum bonum.

I. BANCROFT S. Theol. Doct. Col. Vniuers. Magist.

*Almae Matris Academiae planctus, de piißimæ
 Filij sui iacturâ.*

INfandum (*Libitina*) iubes renovare dolorem,
 Fletibus exhaustam fletum iterare iubens.

Vix.

Vixdum occalluerat quod sensi ex funere vulnus,
 Jamq; recens alio funere vulnus alis.
 Quis mihi det *Niobes* fatum (quia flere necesse est)
 Exudem vt lachrymas, *saxea* facta, novas!
 Pars saltem illa mei quæ per te *saxea* facta est,
 (*Bondlæi*) lachrymis, *Bibliotheca*, fluet.
 Vbera fugebas mea tum cum *Iunior* esses;
 Vbera præbebas vberiora senex.
 Namq; senescenti, genuina *Ciconia*, *Matri*
 Pabula larga dabas, pascua larga dabas.
 Utq; sitim *Matri* posses satiare libellis,
 Hic tuus ille *Hydrops*, hæc tua tanta sitis.
 Nec finita fuit citius tibi *Theca librorum*,
 (Cuius vt *Instructor*, sic quoq; *structor* eras,)
 Quàm *Nunc dimittis* (studiorum ea summa tuorum)
 Annoso, annosus, cum *Simeone*, canis.
 Quàm tibi larga manus, novit mea *Filia Maior*,
 Munere facta tuo, funere fracta tuo;
 Quæ dotanda tamen surgit mihi *cætera Proles*,
 Hæc quoq; persensit, quàm tibi larga man^o.
Filius ergo pius, magis an *Pater* optimus ipse?
 Optimus ipse *Pater*, *Filius* atq; pius.
 Ite, ite ô vani, malè mendacesq; *Papista*,
 Solivagam & nostris obijcitate *Fidem*.

I. RAWLINSON *Sacr. Theolog.*

Doct. Aula Sancti Edmundi

Principalis.

Collegij Beatae Mariae Magdalene querimonia, in obitum

T. BODLEII Equitis Illustrissimi, & olim

alumni sui dilectissimi.

Magdalena vocor: nec iniquè. Semper in omni
Oxoniae luctu portio prima mea est.

Principis ingemuere meae cum fata Sorores,

Flevi ego Patronum: portio prima mea.

Iamq; sui tumulo cum libant thura Patroni,

Gnati ego libo mei: portio prima mea.

Cum primum hos sacros fontes BODLEII petebas,

Te mea lactabant vbera, prima, Suum;

Tingebam teneros miris virtutibus annos,

Vnus eras nostri fama, decusq; chori:

Augebam titulos Domini prænominè: te Artes

Donârunt primo, Me instituyente, Gradu.

Omnia cui mea Larga dedi dum viveret; vnum hoc

Defuncto superest & tribuam lachrymas.

F. BRADSHEW S.T.D.

Ad T. Bodleium Eq. Auratum, publicae Bibliothecae

in Academia Oxon. Fundatorem

munificentissimum.

Noster eras magis, an Britonum, BODLEII superstes?

Et Britonum, & noster; neuter, vterq; tamen.

Nec Britonum, nec nosteneras, qui neuter, vterq;;

Neuter eras solus, totus vterq; tamen.

Oxonium, Britones, Musarum: quotquot alumni

Te rapiunt, omnes esse suum cupiunt.

Om;

Omnibus his vnus totus prodesse studebas,
 Nec melius poteras arte, vel ingenio.
 Cui tua teq; simul vivus, moriensq; dicabas,
 Nunc sua, seq; simul dat tibi sancte Deus.

H. AIRAY *Coll. Reg. Prapostus.*

BODLEIO Musæ solvamus iusta Parenti,
 Si modò tot meritis solvere iusta datur.
 Sed quî? nam vixit, sibi nos ita morte revinxit,
 Vicit & officijs omnia nostra suis.
 Par *Pharia*, aut *Vaticana*, nisi maior vtrâque,
 Instruitur sumptu *Bibliotheca*. satini?
 Annuus in libris delectus, copia, Custos,
 Additus: hæc posita perpetuanda stipe,
 Adde novas, latè quæq; inter vtrasq; patebit
 Area, (nec deerit porricus, alta) Scholas,
 Quot Testamento legavit millia porro?
 Deficiet, numeres quàm prius æra, dies.
 Musarum repetas, veteresq; novosq; patronos,
 Largitus plus est omnibus vnus Eques.
 Vt taceant homines, Musæ, Scholæq; loquêtur,
 Æraq; Te; in laudes æra lata patet;
 Factorum Diue, & meritum (ô quâta) tuorū,
 Nempe graves testes tot, quot erunt lapides.

GVILIEL. OSBERNVS *in Sac. Theol.*

Doct. & Socius Coll. Omnium Animarum.

L Vetus parantem & tristia me loqui,
 Victrix voluntas increpuit, monens
 Fudisse multos falsiores
 Seu numeros, lachrymasvè mallem:

Sat luctuosus esse datum modis:
 Quærenda tandem carmina quæ Viri
 Excelsa transmittant futuris
 Promerita, ingeniumq; sæclis.

Nam si quis vnquam magnificis suum
 Clarisvè nomen rebus adauxerit,
BODLEIVS ille est, qui sagaci
 Mente libros vigiliq; cura

Promittit, altis cognitionibus
 Sensuq; plenos, siue recondita
 Sublimis Aulæ celsa, siue
 Ima iuvat penetrare terræ.

Qui *Philadelphum* munificentior
 Fratres amando vicit, & inclytum
Evergetarum **BODLEANOS**
 Extulit ad titulum tribules.

Hæc cogitantem Musa retraxit, &
 Quò te Voluntas, inquit, ad ardua
 Transuexit impar? Impotentem
 Parua decent, humilesq; motus.

BODLEIA nullis sunt nisi grandibus
 Ebuccinanda Encomia Versibus;
 Illi aptiores sunt Cothurni,
 Quàm tenues gracilesq; socci.

Ingressus alti liminis atrium,
 Et conspiciatus delictum loci,

Jures Theatrum gloriosum,
Aut venerandum adytum Deorum.

En quot librorum millia frontibus
Latè coruscant versicoloribus;

Hinc margo flavus mulcet, inde
Murice purpureo resurgens:

Hunc vultus ornat coeruleus, ruber
Illum venustat, flammeus alterum;

Hunc forma commendat virescens
Hunc Tyrio medicata fuco.

Tum non reflexu dissimili trahunt
Diversa visum licia, quæ libris

Addunt venustatem venustis,
Et speciem speciosiore.

Non verna plures prata, nec imbricans
Iris colores tam varios refert,

Cum Phoebus inclinans aquosam
Opposito ferit orbe nubem.

Quàm se repræsentant variantibus
Hic mista formis omnia, quæ placens

Prospectus adfert, aut receptum
Intuitu sitiente lumen.

Quàm *Theca* fulvis splendida fimbrijs?
In qua repostus *Biblophylacij*

Thesaurus ingens; quàm superbo
Limbus obit radiatus auro?

Tota en supellex ferrea quàm niter,
Argenteam adumbrans æmula laminam?

Qualis catenarum implicata
Nexibus ambiguis voluptas?

Quàm:

Quàm lævigata planitie manum
 Visumq; mulcet lignea quæ domum
 Structura convestit pavitum
 Sive solum pluteosvè spectes?
 Specta & micantem fornicem: vt aureis
 Tectum imbricatum est undiq; scutulis;
 Vt celsa splendet ante coronis
 Tigna super laqueata fulvis.
 Et nunc priorem magnificâ locum
 Angustio rem mente docens, novâ
 Sic parte, transuersis adauxit
 Porticibus, placidoq; xylo;
 Major librorum vt congeries queat
 Intra capacem condier alueum,
 Quàm continebat nota prisci
 Concavitas spaciofa recti.
 Intrâ vt profundi foetibus ingeni;
 Extrâ politi sic *Latom*i manu
 Aptavit oram propylæi
 Isodomis operis superbam;
 Vt pulchra celsum surgat in aëra
 Turrita pinnis fabrica, & arduum
 Longè intuendum literatis
 Præbeat indigenis cacumen.
 BODLEIVS istum vivus adhuc sui
 Stravit sepulchri cespitem; & integer
 Præcavit, atræ ne Sorores
 Obruerent penitus jacentem.
 Tun' hysce par es? desine grandibus
 Miscere coeptis ingenium impotens;

Aptantur ægrè fervor ingens,
Et manibus viduata virtus.

Rectè monenti pareo, fortia
Præstanda linquens fortibus; & precor
Vt grata dignâ laude tantum
Posteritas celebret patronum.

LEONARDVS HUTTON S. Theol. Doct.

Ædis Christ. Prab.

QUAM cupimus tua nos pia dona rependere? nobis
Bibliotheca datur, Bibliotheca tibi.
Quilibet est oculus seu Bibliotheca, librorum
Sunt instar lacrymæ: littera quæq; dolor.
Hoc discrimen inest, tantum durabit in ævum
Nostra, sed æternum Bibliotheca tua.

Hæredes scripsit Musas BODLEIVS, & illæ
Æternum scribebunt BODLEIVM divite venâ.
Quod si de parili cudantur metra metallo;
Aurea dona dedit, mittentur & aurea dona.

GVLIEL. BENET *Equitis filius ex Æde Christi.*

NULLUS erat Musis BODLEIO charior, illis
BODLEIO potuit charius esse nihil.
Illas à teneris colit & crescentibus annis
Vnâ cum mentis robore crescit amor.
Illi Pierides Linguaſq; Artesq; dederunt,
Et dignum tanto pectore quicquid erat.

Et jam finierant, nec enim nova dona supersunt
 Nec concesserunt Fata quod adjicerent.
 Confirmare suum pergit BODLEY amorē
 Accumulatq; novis munera muneribus.
 Qualia nec præsens vidit, nec quæ prior ætas
 Tot sanctos quanquam protulit illa viros.
 Quæ ventura piè mirentur secla, sciantq;
 Hæc quoq; nonnullos secla tulisse pios.
 Non tulit invidiam pater, & quia munera Natis
 Deerant, BODLEYIO Juppiter astra dedit.

THO. BENET *Eq. F. Coll. Om. Ansm.*

LAPIDES LOQUENTES.

QVod lapides possint veras efferre loquelas
 Credere BODLEYI jure coëgit opus:
 Ipsemet Oxonium inprimis, dum more recentū
 Accessi, passim hîc splendida tecta notans:
 Plurima quæ capiunt homines, novitatis amantes,
 Obvia sunt oculis, & placuere meis.
 Atq; mei primùm comites me ducere ad *Ædes*
Christi coeperunt; hæc mihi visa domus
 Perpulchra est, piguitq; altas vidisse columnas
 Mancas, trunca caput tecta, superba pedes:
 Et tamen hîc Aulam adstupui, vastamq; Culinam,
 Venit & in laudes area lata suas.
 Per tria fit saltus leviter Collegia, tandem
 Venit ad aspectum *Magdalanense* meum,
 Arrisere meis hîc pulchra emblemata ocellis,
 Venit & in laudes area *viva* suas.

Hæc

Hæc ego miratus sum singula, sed mihi post hæc

Accessit votis BIBLIOTHECA meis.

(Bibliotheca tuis, quam Tu BODLEIÆ celebrem

Sumptibus crexti) quæ mihi visa prius

Pulchra domus fuerit, quin tandem lumine fixo,

Inq; illam intento, mox mihi visa Dea est;

Hæc; dedisse mihi visa est (oracula) voces:

Siste puer vultus, in mea membra tuos,

In me fige oculos, animumq; intendito, namq; hoc

Quod petis inclusum, pectore nectar habes;

Hinc animum dices virtutibus, artibus illinc,

Vndiq; sum studijs tota dicata tuis.

Interea doleas BODLEIUM morte peremptum

Qui mihi quod dicar Bibliotheca dedit.

Hæc cum fata esset Sacra Bibliotheca, recessi

Effundens imo pectore lacrymulas.

*Sic mæret ARTHV. BASSET Equit. Aurat.
fil. nat. max. & Coll. Exon.*

B Arbara Iesuadum sileat miracula Momphe;
Pompificem jaçtet nec Vaticana suum:
Omnis BODLEIÆ cedat laus Bibliotheca;
Vix aliquid majus Sol videt hoc Opere.

IOH. YATE, Lateport.

ΠΑΡΑΓΡΑΜΜΑ.

Ἡ Βιβλίον Θανά, ΒΟΔΛΕΙΟΥ Μνήμα τὰς

Ἐστὶς παντοῦ τῶν Ἐπὶ τῶν Βιβλίων.

Μὴ φθόνος φθιμένη καὶ ἄφθονον, ὁ παρὰ τὰ :

Τὰς ἀγαθὰς Γραφὰς, καὶ ἄλλας ἄλλας.

Αὐτοχρηστί.

N. ΒΑΙΛΤΟΣ Τ.Δ. Σωματοχρηστί.

Εἰς ΘΩΜΑΝ ΒΟΔΛΕΙΟΝ, ἱππία ὁπαιτῆσαν, ὁ πῶς

ἐν Οξονίᾳ Βιβλιοθήκην ἀνακλῆσαι, καὶ αὐξῆσαι.

Σίβλιν ἀειδμεν κρινῆναι εἰς αὐτὴν ἀνέδνα.

Τὸν μὲν ἐν ταῦτο μνηστὴρ καὶ ἀμνηστὴρ.

ΘΩΜΑΝ ΒΟΔΛΕΙΟΝ, τὸν ματῆραν οἶλον.

Παλιόθεν ἐκ τῶν Βιβλίων Βιβλιοθήκῃς.

Ὅπου δ' ἐστὶν κλεινὸν φέρεται, ὁ καμῆτων.

Καὶ δὲ λαμπρότατον καὶ ἀσκήσον Οξονίᾳ.

Μολύβδιν καὶ Μοισίων δυνάμει ὁ πῶς.

Ἐστὶς Βιβλίων γυμνασίᾳ ἐκ ἀνταλίας δυνάμει.

Παλιόθεν γὰρ τῆς, παλιόθεν τῆς ἰδίας.

Καθόμει ὁ πῶς τῶν δυνάμει τῶν ἀνέδνα.

Πᾶσι, τῶς σφίσι ἔργα μελετῶμενοι.

Δὲ τῶς, τῶς δὲ τῶς, τῶς δὲ τῶς.

Νῦν ἀπὸ τῶς μεσθῶν, καὶ ἀπὸ τῶς ἀπὸ τῶς.

Ὅπου δὲ πείσυντον, ἰδὲ καὶ ὁ πῶς ἀπὸ τῶς.

Εκ Μοισίων, τῶν τῶς ἀπὸ τῶς μεσθῶν.

ISAACVS CASAVBONVS scribebam in
inclutā Academia Oxoniensi, & in ipsa Biblio-
theca BODLEIANA.

*De Bibliothecâ ab Illustrissimo Equite T. Bodleio
fundatâ Hexastichon.*

Quisquis es extremo, qui veneris Orbe viator,
En tibi longinquo patria lingua solo. (bent
Hoc (BODLEI) tuis propria, & gens extera de-
Sumptibus, hinc Orbi sufficit vna Domus.
Pyramides periêre suis Structoribus orbæ;
Te Domus hæc, Musis sacra, perire vetat.

De Dicto Symbolico eiusdem Equitis.

Qui triplici modò cinctus eras diademate, felix
Ævi infelicitis lumen, & Artis honos,
Orbis amor docti, tribus hinc (BODLEI) relictis
Innexa est capiti Quarta Corona tuo,
Dum cœlum propriâ repetebas sede locatus;
Hinc potior reliquis Quarta Perennis erit.

De morte eiusdem Equitis.

Non deflendus erit lacrymis in funere, quisquis
Supremum claudit plenus honore diem;
Vt sat vixerimus, non anni, aut efficit ætas,
Sed recta, & proprio mens satiata bono.
Vixisti (BODLEI) alijs, & sat tibi, cujus
Spiritus in Cœlis splendet, in Orbe decus.

IOH. CLAPHAM, unus sex Clericorum
in Curia Cancellaria.

Academia rediuviva.

FAllor, an & dulci sensim respiro sub vmbra?
 Languida quis medicâ roborat ossa manu?
 Vt nova post longos redeant solatia luctus,
 Aut EGERTONI, aut dextera nulla dabit.
 Non fallor. Magnus dum vixerit ELLESMERVS,
 Haud BODLEIANVM numen abesse querar.
 Nunc vel damna placent, sunt ipsa remedia tanti:
 Non potui medicam salva probare manum.

Nec vitæ, mortivæ satis: nisi pensitet æquus
 Arbiter, & nostrum posse, sat esse putet.
 Non ingrata fui, quamvis injusta Sepulchro;
 Nam quis BODLEIO solvere iusta potest?
 Qui brevia vnius dedignans tempora secli,
 Trans mortem donis postera secla beat.
 Sic mea postnatas stringens in debita Musas,
 Ius tumuli non hîc solvo, sed incipio.

FINIS.

ORATIO FVNEBRIS

HABITA IN

SCHOLA THEOLOGICA AB
ORATORE PVBLICO, IN OBI-
TV CLARISSIMI EQVITIS
THOMÆ BODLEII.

* * * *
* * *

7.

OXONIÆ,
Excudebat Josephus Barnesius, 1613.